41. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

Ludas Matyi

1985. MÁRCIUS 20.

Sajdik Ferenc rajza

KÉRDÉS A TIZENHÁRMASON

– Tessék mondani, túl vagyunk már az Éles Sarkon?

(POLITIKAI REVÜNK A 8–9. OLDALON)

– Elintéztük az összes formaságot, végre örökbe fogadhattuk Ferikét!

A megfagyott kutya

Sürgősen megnyugtatom az állatbarátokat: hamis, csaló a cím, szó sincs megfagyott négylábúról. Fagyról, kutyáról lesz ugyan szó, de külön-külön. Szándékosan tévesztettem meg a tisztelt olvasót, féltem, ha megfagyott öregasszonyról olvas a címben, unottan, ásítva átlapoz rajta. És az a kis öregasszony sem fagyott meg. Bizonyára. Remélhetőleg . . .

Olvasom a Népszabadságot – szombaton. Téli regék a 7. oldalon. Az újságíró hazakísér egy nénit a lakásáig: „Kinyitom, belül farkasordító hideg . . . Miért nem fűt? Nem kap szenet, de pénze sincs rá. Éhes, mondja, mert az a kis nyugdíjpénz, amit havonta kap, már elfogyott . . . Hogyan juthatna szénhez, kérdezi megint . . . talán el kellene mennie a tanács szociális osztályára." Nem rossz tipp. De tudok jobbat is.

Olvasom a Népszabadságot – hétfőn. Riport a 9. oldalon a kutyakozmetikáról. Hogy kevesen űzik ma még ezt a nemes és fontos mesterséget. Ebből adódik a gond, hogy túl sokat kell várni, míg a kutyus sorra kerül, és előre kell jegyeztetni, hetekkel, hónapokkal előre.

És ha a néni elmenne kutyakozmetikusnak? Van perspektíva az ügyben, mert mint olvasom, jövőre ez már teljes jogú szakmának számít. És lenne pénze szénre, mert egy kutyafrizura 200–400 forintba kerül. Ne csináljon meg egy nap három-négy frizuránál többet . . .

Nekem mindig azt mondták, hogy legfőbb érték az ember. Igaz, azt sohasem mondták, hogy legfőbb érték az öregember.

Olvasom a Népszabadságot . . . Tessék mondani, **mindenütt** olvassák a Népszabadságot?

Radványi Barna

Redisszidens

Most, így ünnep tájékán, szokás összegezni eredményeinket, a négy évtized fejlődését. És szerencsére van mivel dicsekedni. Ki ne emlékeznék az első, háború után felépült hídra, az első földosztásra, az első tszcs-re, az első magyar narancsra, az első sztahanovistára, az első nyugati útlevélre, az első amerikai szállodára, az első butikra, az első rulettkaszinóra, az első kötvényre, vagy az első női miniszterelnökhelyettesre.

Engem mégis az első disszidens híre dobott fel. Csak azon csodálkozom, hogy negyven évig kellett várni rá. Ebből már önök is láthatják, hogy nem olyan disszidensről van szó, aki kitántorgott, emigrált, nyugatra szökött, tiltottan lépett át határt, hazatérést tagadott meg, vagy ahogy manapság mondjuk: idegenbe szakadt, hanem pont ellenkezőleg. Orgona Dezsőről van szó, aki hazadisszidált. (Visszadisszidált? redisszidált? – majd ki kell erre találni valami új szót!)

Orgona Dezső Bécsben határozta el, hogy hazadisszidál. Mivel osztrák útlevele volt, feltehetőleg nem győzte kivárni a háromévenkénti szocialista országokba való utazási lehetőséget, ezért felbérelt tízezer schillingért egy ottani bűnözőt – név szerint Walter Penningert, aki mikrobuszának padlózatába építve Magyarországra csempészte a mi Dezsőnket.

Nyilván önök is olvasták az újságban Orgona Dezső kálváriáját, és máris ünneprontók akarnak lenni, mondván: derék hazánkfia azért szökött haza, mert odakinn – bizonyos aranyügyletek miatt – a maffia üldözte, és a Kärntner Strassén még rá is lőttek. Ezért választotta a szabadságot. Ezért kuporgott Bécstől Budapestig Walter Penninger mikrobuszában.

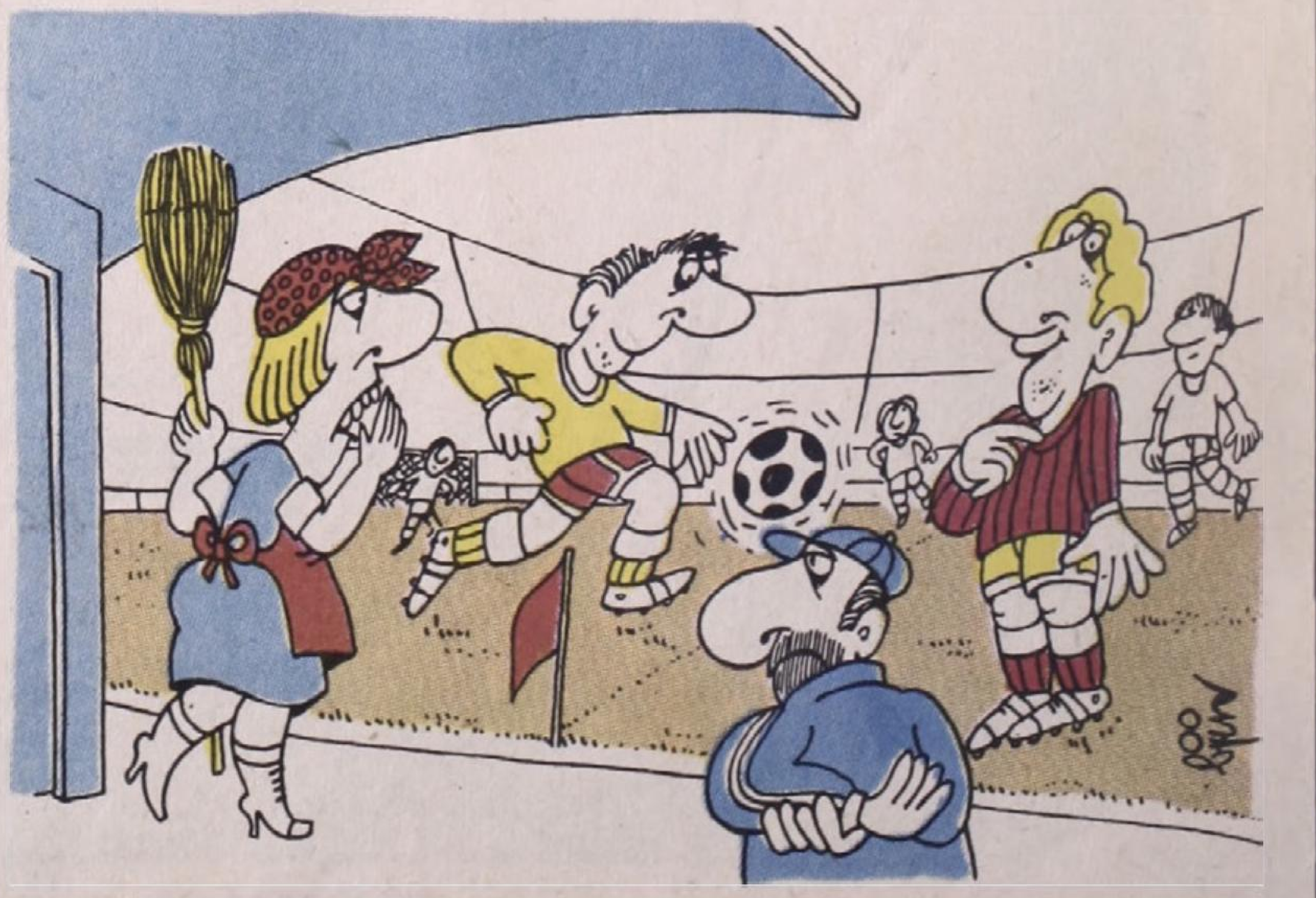
Rendben van, én nem állítom, hogy Orgona Dezső talpig becsületes ember. Abba is beleköthetnek, hogy Orgona Dezső végül is nem a szabadságot választotta, mert idehaza jól lecsuktuk. De azért értsék meg Orgona Dezsőt! Nem kis lelkitusa kellett ahhoz, hogy a nyugati pompa és csillogás helyett egy magyar büntetésvégrehajtási intézet asztalosműhelyét válassza.

Meg vagyok győződve arról, hogy Orgona Dezső idehaza jó útra tér, ha szabadulása után meghúzza magát. Erre nyilvánvalóan képes, hiszen Walter Penninger mikrobuszában is alaposan meg kellett húznia magát.

Szóval engem mégis jó érzéssel tölt el az Orgona Dezső-sztori. Ha másért nem, akkor azért, mert bizonyíthatóan, visszafelé Walter Penningernek már nem volt fuvarja . . .

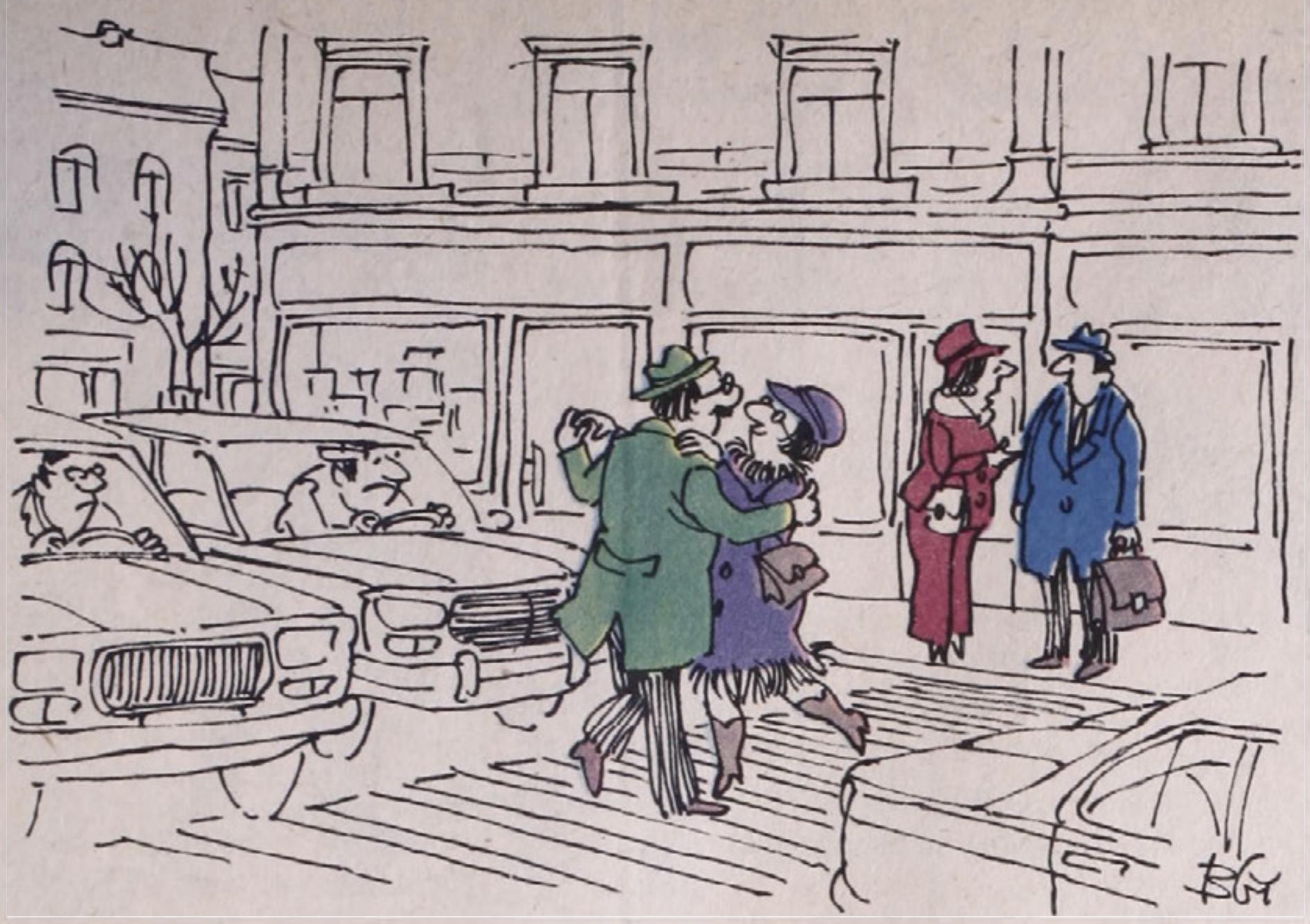
Trunkó Barnabás

A MECCS LEGIZGALMASABB PILLANATA

– Külföldről keresik telefonon Bodola kettőt, szerződés ügyében!

OPERETTMÉRGEZÉS

– Ha nem változik a tévé műsorpolitikája, táncra perdül az ország...

ÁRUKAPCSOLÁS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI.....

Egy amerikai kisvárosban, ahol csupa nagyothalló ember lakik, bírósági tárgyalást tartanak. Azt mondja a felperes:

— Ez az ember ellopta az órámat.

— Tévedés, — replikázik az alperes — mert én meggyőződéses antialkoholista vagyok.

A bíró kihirdeti az ítéletet:

— A kutat mindkettőjüknek joga van használni.

ÖRÖMHÍR

– Hallottad, hazakerültek az Esterházy műkincsek?

HELYEZKEDNI TUDNI KELL!

Fóbia fejlődő kis ország volt. Több irányban fejlődött, nagyjából a vasúti menetrend elvei szerint. Néha fejlődött valamicskét, oda, néha egy kicsivel többet vissza. Mígnem Sangri La, Fóbia legsrófosabb agyú képviselője fel nem szólalt az upavda ülésszakán.

— Két lehetőséget látok arra, hogy hazánk jóléte ugrásszerűen emelkedjék. Mondom az egyszerűbbet. Mától fogva vadul utálnunk kell egymást.

Zúgás támadt az upavda soraiban.

— Kizárt dolog! — ordított Langri Sa, az ellenzék vezére. — Méghogy én utáljalak téged?! Nincs az a pénz!

— Nem vagy normális, Langri Sa — mondta Sangri La. — Inkább választod a másik megoldást és elkezdesz dolgozni?

— Attól mentsen meg a nagy Buhibalu! — tépte meg köntösét az ellenzék vezére. — Tudod mit, Sangri La, máris utállak. Fuj, fuj, fuj!

— Na, ugye — mosolygott szelíden Sangri La. — Akkor hát mondjuk ki, hogy mostantól a villanypóznától fölfelé Felső Fóbia, lefelé meg Alsó Fóbia leszünk. A további eljárás pedig a következő. A felsőfóbok elmennek az Egyik Nagyhatalomhoz és kígyót-békát kiáltanak a Másikra, az alsófóbok ezzel szemben elmennek a Másikhoz és rémes dolgokat fröcsögnek az Egyikre. Ezt az Egyik is honorálni fogja, a Másik is díjazni fogja és kisvártatva mindkét Fóbiában nyakunkig ér majd az életszínvonal.

A terv be is vált. Jutott az Egyik Nagyhatalomtól füstszűrős szivarka, búvárhajó, légtisztítótabletta, mikiegeres golyóstoll, ülepenfütyülős nylonparipa, a Másiktól meg szőrsapka, fekete kaviár és gorodkijáték annyi, hogy mindkét Fóbia tobzódhatott benne és Alsó Fóbiától Felső Fóbiáig folyt a Pepsi Cola meg a kvasz.

Csak egyetlen hiba csúszhatott volna az események örömteli menetébe. Langri Sa, az ellenzék nem túlságosan differenciált vezére egy alkalommal összekeverte Egyiket a Másikkal és a szélsőségesen jobboldali konzervatív beállítottságú Larry Brainwater szenátor előtt ejtett rajongó szavakat az Antidühring című vitairat páratlan érdemeiről. Minkét Fóbia szerencséjére azonban Larry Brainwater szenátor süket volt, mint az ágyú és azt hitte, hogy csak a vegytisztító küldött el a szennyes ingekért.

A két Fóbia szabályos időközönként szilaj határvillongásokat produkált a világsajtó és a világtelevízió részére. Felálltak a villanypózna két oldalán és szilaj ökölrázások közepette hintették egymásra a fób nyelv legszörnyűbb átkait.

— Naposcsirke!

— Békalencse!

— Zsákállat!

— Félszegúszó!

Közben a szemük dévaj módon csillogott egymásra, de ezt a nemzetközi kamerák nem láthatták.

Néhanap kivégeztek egyet-egyet egymás kémei közül. Komor hajnali órán falhoz állították a foglyot, az őrmester tüzet vezényelt és akkor a kivégzőegység harcosai azt kiáltották:

— Pukk!

Ezt követőleg a kém pertut ivott a kivégzőegység valamennyi harcosával. Whiskyvel, vagy vodkával, mikor mivel.

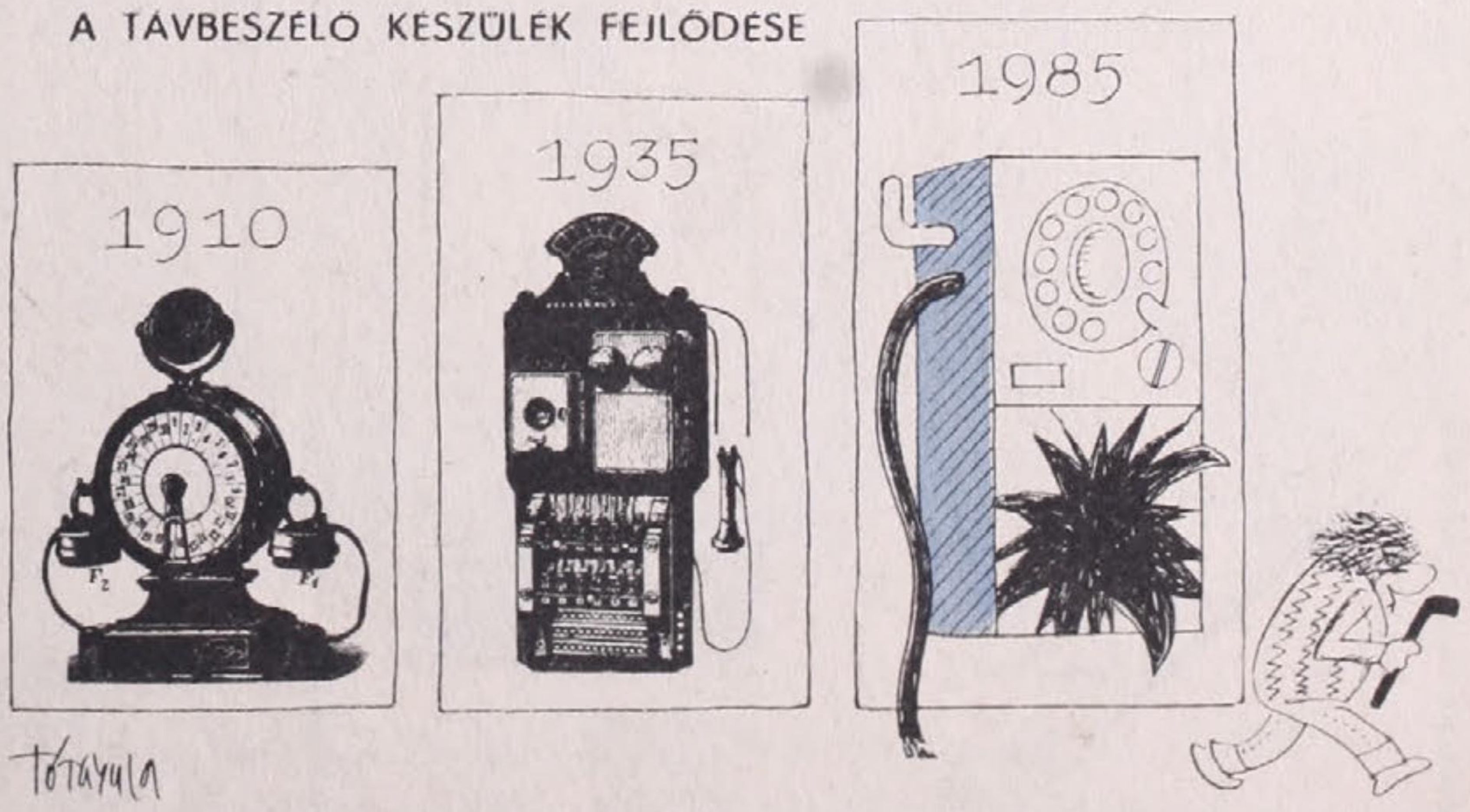
A sors keze, hogy ez a páratlan pimaszság végül mégis csak közelebb hozta egymáshoz az Egyiket és a Másikat.

Amikor ugyanis hosszú-hosszú idő elteltével először ültek össze ismét egy asztalhoz, Egyik is, Másik is ugyanabban a pillanatban szólalt meg. És mit ad az ég — ugyanazt mondta:

— Minket számtalan dolog választ el egymástól. Ezeket előbb-utóbb talán megoldjuk valahogyan. Egyvalamiben azonban máris megegyezhetünk: Fóbiát pedig vigye el az ördög!

Peterdi Pál

A TÁVBESZÉLŐ KÉSZÜLÉK FEJLŐDÉSE

SZILÁNKOK

ERKÖLCSÖSSÉG

— Én lopott pénzt nem lopok!

CSODÁLATOS TRAFIK

CIGARETTÁT NEM ÁRULOK, MERT ÁRTALMAS!

PESSZIMISTA

— *Úgy még sohasem volt, hogy valahogy lett volna.*

VISSZATEKINTÉS

— Életemben számtalan férfit tettem boldoggá, amikor elhagytam őket.

MEGOLDÁS

— *Nálunk nem fordulhat elő sikkasztás. A vállalatnak ugyanis egy vasa sincs.*

HÁZTARTÁS

— Amit a feleségem keres, azt piára költjük. Amit én keresek azt italra.

VÁGY A GYENGÉDSÉGRE

— *Pofozhatsz, de előbb simogass meg.*

DERÉK ÁLLAMPOLGÁR

— Soha nem parkolok tilos helyen lopott autóval.

MEGOLDÁS

— *Én nem fogok folyton szerelő után futkosni. Hozzámentem feleségül.*

GAVALLÉR

— Ma van a születésnapod. Ezt a száz szál piros rózsát megnézheted a kirakatban.

AZONOS NÉZET

— *Úgy látom, nekünk mindenben teljesen azonos a nézetünk.*

— *Na, szép kis ember lehet maga!*

KÖNYÖRGÉS

— A minőség romlásában legalább tartsuk be a fokozatosság elvét.

GYENGE FILM

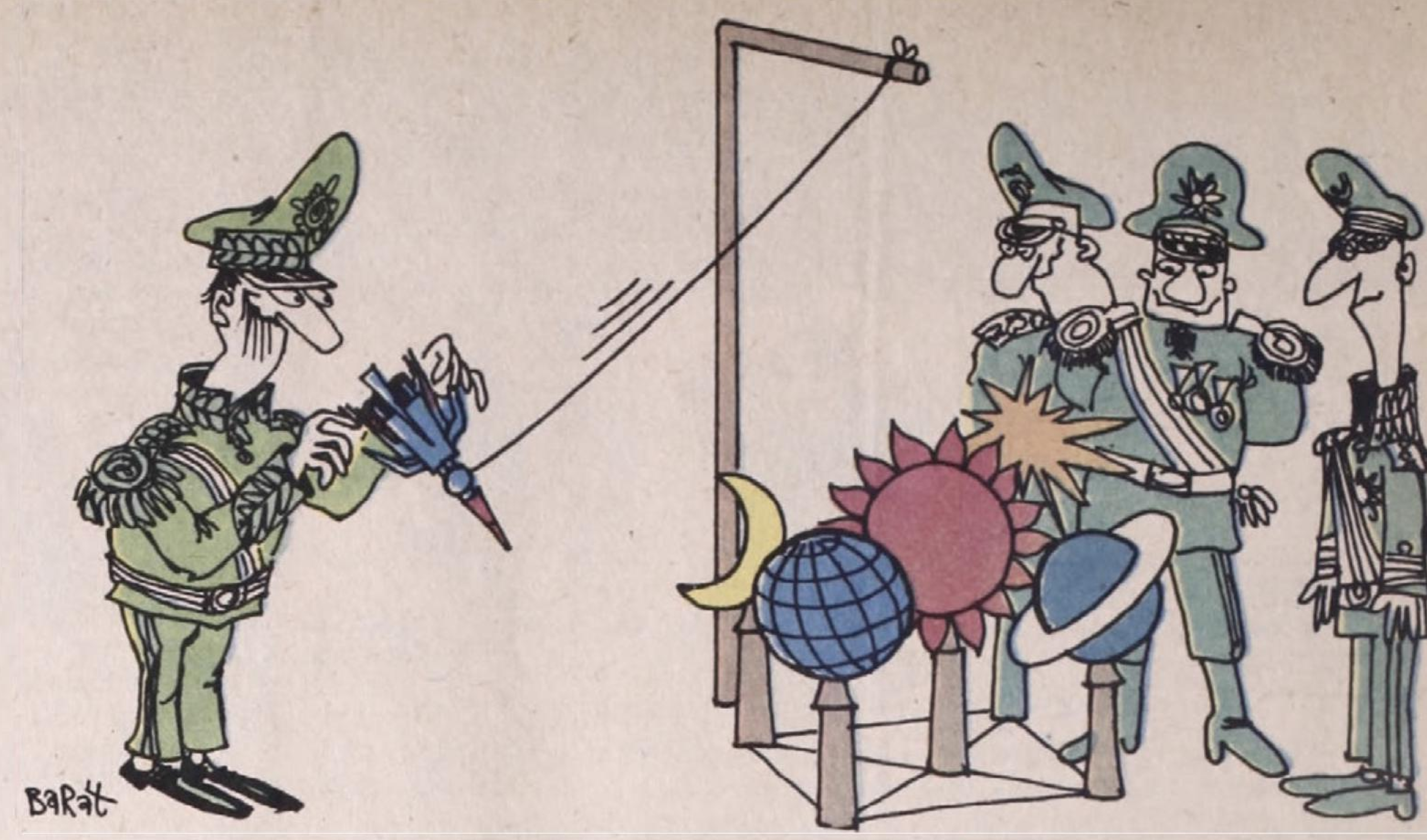
Késve érkeztek a moziba. De nem eléggé...

ŐSZINTESÉG

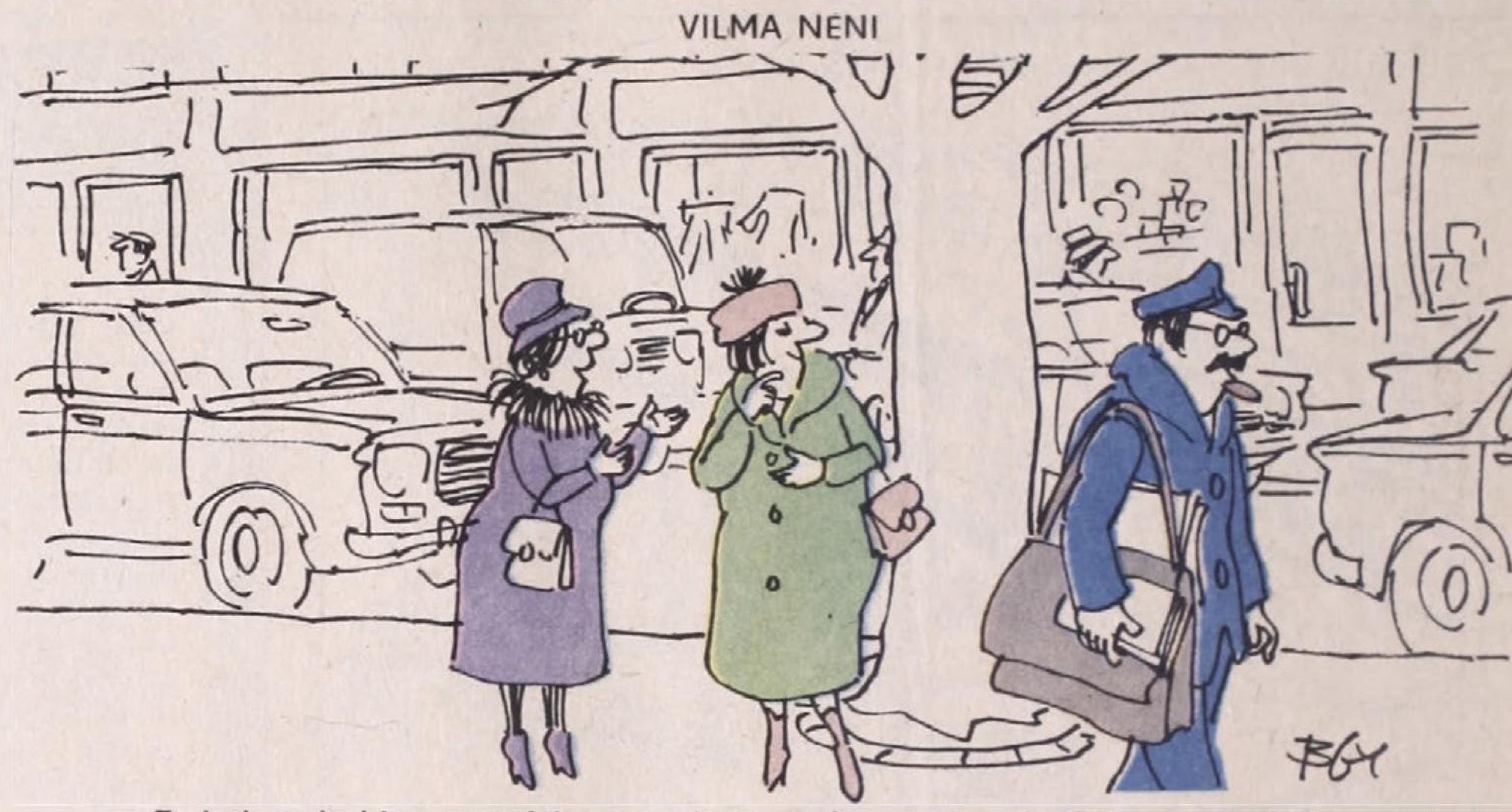
ÉTTERMI ÁRAINKBAN A MEG NEM ENGEDETT HASZON IS BENNE FOGLALTATIK!

Galambos Szilveszter

ŰRFEGYVERKEZÉS

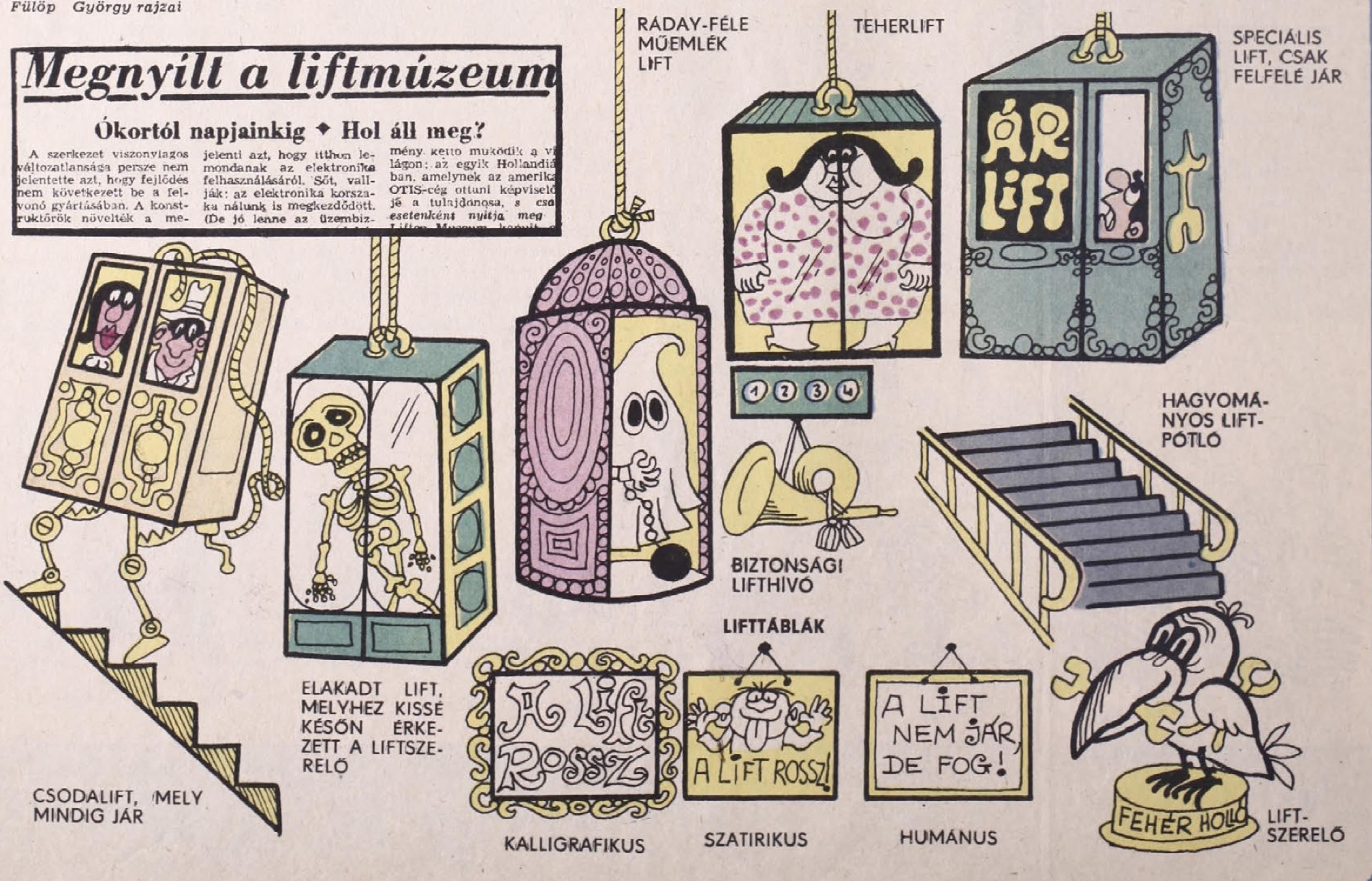

VILMA NÉNI

— Tudod, a bakfis a tanárba szerelmes, a beteg az orvosba, a nyugdíjas a pénzes-postásba...

Fülöp György rajzai

HÁLAPÉNZ

Mivel kitüntetéssel végeztem el az egyetem lélektan szakát, magam választottam meg a jövendő munkahelyemet; az Iparlélektani Intézetbe jelentkeztem kutató pszichológusnak. A bemutatkozásnál az igazgató megkérdezte, mivel kívánok foglalkozni, mondtam, hogy még az egyetemen elkezdtem egy témát: „Disciplináris motívumok a monotóniával kapcsolatos fóbiák redukálásában”. Az igazgató érdeklődve nézett.

— Elvont elméleti kutatás?! Magának bizonyára gazdag szülei vannak, kolléga.

— Egyáltalán nem, apám vasúti pályamunkás Hetvehelyen.

— Akkor talán a felesége révén számít nagyobb örökségre?

— Nem, ő korán árvaságra jutott. De miért kellenének gazdag rokonok az elméleti kutatáshoz?

— Persze, persze — mondta az igazgató és a hangjából mintha részvét csendült volna ki — vágjon bele csak, és sok sikert kívánok.

Öt évig dolgoztam a témán, ezalatt albérletből albérletbe vándoroltunk, igazán nem is tudom, hogy sikerült közben két gyereket is összehoznunk, azzal vigasztaltam lázadozó feleségemet, hogy majd a könyv jövedelméből öröklakást vásárolunk. További hároméves várakozás után meg is jelent a könyv, kiemelkedő szakmai színvonala miatt csúcs tiszteletdíjat kaptam: tíz ívért hatvanezer forintot, melyért nemhogy öröklakást, de még egy öröklakás vécéjét sem vehettem volna meg.

Kétségbeesve számoltam be helyzetemről az Intézet igazgatójának, ő csak bólintott.

— Igen, talán emlékszik rá kolléga, én a magam módján próbáltam jelezni, hogy nálunk nem fizetik meg az elméleti kutató munkát.

Tovább keseregtem.

— Nekem sohasem lesz lakásom.

Az igazgató megszánt:

— De lesz, a következő munkájából megkeresi — benyúlt az íróasztalába és egy cédulát vett elő. — Ezt a témát tulajdonképpen magamnak tartogattam, de én most már elmegyek nyugdíjba, és nem akarom ezt is magammal vinni. Maga érdemesnek látszik rá, parancsoljon kolléga.

A cédulára egy cím volt gépelve, elolvastam:

— „Kézmozdulatok szerepe az ipari vezetők magatartásában.”

— Ez mit jelent?

— Semmi különöset, csak azt kell megvizsgálni, hogy az illetők mondjuk beszéd közben milyen szándékos vagy önkéntelen mozdulatot tesznek, vagy ha jobban tetszik, figyelheti a fülcimpájuk mozgását is.

— És ezen én öröklakást veszek?

— Ezt garantálom, csak azt ígérje meg, hogy semmiféle pénzt nem utasít majd vissza.

— Mivel tartozom?

— Ugyan, legfeljebb hozzon egy üveg francia pezsgőt, a nyugdíjamból aligha telik majd rá.

Az igazgató még azt is elintézte a minisztériumban, hogy a kiválasztott interjúalanyok a rendelkezésemre álljanak.

Budapest egyik ipari kerületében kezdtem meg a felméréseket, első alanyom egy tésztagyár igazgatója volt. Az ötven év körüli férfinak már akkor rángatódzott a feje a visszafojtott idegességtől, mikor belépett az ajtón, próbáltam valahogy fellazítani hangulatilag, ezért megoldattam vele az úgynevezett Rohrsach kísérletet: különböző elmosódó szabálytalan foltokról meg kellett állapítania, hogy mihez hasonlítanak. Hosszan eltöprengett:

— Ez egy macska!

— Egy macska? — kérdeztem vissza.

— Illetve egy kutya. Nem?

— Ön hogy gondolja?

— Kérem: én nem vállalkozhatok ilyen döntésre, nekem előzőleg tanulmányozni kellene ezt a kérdést.

Felsóhajtottam:

— Rendben van, akkor térjünk a tárgyra. Mondjon valamit.

— Mit?

— Bármit, ami az eszébe jut, csak beszéljen.

— Ezzel sem értek egyet! Egy ilyen esetleges megnyilatkozásból nem lehet megítélni, hogy alkalmas vagyok-e vezetői munkakörre!

— De hát nem erről van szó. „Kézmozdulatok szerepe az ipari vezetők magatartásában...”

— Ez csak az ürügy! Nem véletlenül támogatja magát a minisztérium, ott gyűlölik a mi gárdánkat, alig várják, hogy a saját embereiket ültethessék a mi helyünkre! Kérem, nekem most vissza kell mennem a gyárba, külföldi vendégeket fogadok, de este szeretnék találkozni magával — kellemesebb körümények között...

Határozatlanul bólintottam, közben megemeltem a kalapomat az Intézet vezetője előtt, aki ezt a témát ajánlotta. A négyszemközti beszélgetésben a tésztagyári igazgató ötezer forintot ígért, ha olyan véleményezést adok, hogy képességei alapján megmaradhat jelenlegi beosztásában, ezt készségesen alá is írtam, csak arra kértem, hogy senkinek se beszéljen az ügyről — tudtam ez a legbiztosabb mód, hogy tájékoztassa további pácienseimet. Kétszáz felmérést végeztem, mind a kétszáz igazgató megpróbált megvesztegetni — valamennyinek sikerült. Azt hiszem, én vagyok az egyetlen pszichológus kutató Magyarországon, aki budai villát tudott építeni magának.

Azóta többször is megfordult a fejemben, hogy oda kellene adnom az üveg francia pezsgőt az Intézet volt igazgatójának, de már nyugdíjban van, a lakása pedig valahogy mindig kiesik az utamból.

Moldova György

KISKERT

— Még nem tudom, sziklakertet csinálok-e, vagy kőbányát nyitok.

GAZDASÁGI BŰNCSELEKMÉNY

— Tetszik tudni, nekem nincs semmi mellékesem. Nem lehetne esetleg részletre?...

Mészöly a törökök szövetségi kapitánya

MEGFIZETÜNK MOHÁCSÉRT!

KRENNER ISTVÁN:

— Azt hiszem, sikerült végleg kigyógyítanom a nagyzási őrületből — mondja a páciensének a híres pszichiáter.

— Köszönöm, doktor úr, és hány millióval tartozom?

*

Két barátnő arról beszélget, hogyan vezettek először önállóan a sikeres gépkocsivezetői vizsga után.

— Azt montad, hogy a kocsidban állandó remegést észlelsz. Rájöttél már, hogy micsoda? — kérdezi az egyik.

— Igen. A férjem.

*

Autóvezetésből vizsgázik egy hölgy. Úgy kidobják, hogy a lába sem éri a földet.

— Miért? — kérdi méltatlankodva. — Miért?

— Azért kérem — mondja a vizsgáztató egy kicsit még mindig sápadtan —, mert ha az út arra fordul, amerre maga, az pusztán a véletlen műve.

*

Hangverseny közben két nő zavartalanul beszélget a nézőtéren. Az egyik megjegyzi:

— Egyáltalán nem értem, miért nem akar a férjem soha velem jönni!

— Én viszont értem! — sziszegi az előttük ülő.

BAKI BAKI HÁTÁN

„*Kegyetlen brutalitással*" — léptek föl a chilei karhatalom képviselői a tüntetők ellen — hallom a tévében, s azon töprengek, milyen is az a brutalitás (magyarán: állatias kegyetlenség, állatias durvaság), amely *nem* kegyetlen? Gondolom, közeli rokona lehet a „hamis demagógiá"-nak, melyet ugyancsak e napokban volt alkalmam emlegetni hallani.

●

„*Puszta kézzel* mindenkit legyőz" — közli egy kalandfilm rettenthetetlen hőséről a reklámszöveg.

Engem már a puszta hír is ájult tiszteletre ragadna, pusztán az csappantja meg lelkesedésemet, hogy a hírverésül mellékelt filmkockán a hős puszta kezében egy hasonlóképpen puszta revolver is látható...

●

Egy magyarra fordított krimiből: „— Mit csinálok tíz szelet hússal? — Csináljon *kaszulettet*."

Érdekes tanács, bár ha megfeszülök, sem tudom megmondani, hogyan lehet tíz szelet húsból *sóletet* készíteni. A kaszulett ugyanis — méltóztassanak megfogózni — ezt jelenti magyarul.

●

Egy másik krimi magyar fordítója nemes erőfeszítéseket tesz, hogy az amerikai börtönzsargon magyar megfelelőjével szolgáljon. Ez nem mindig sikerül neki. Például azt, hogy egy rendőr miként fogott ki a gengsztereken, az egyik pórul járt cimbora imígyen kezdi ecsetelni: „De egy bugris *tré* túljárt az eszünkön."

Az embernek nem kell föltétlenül börtöntölteléknek lennie ahhoz, hogy tudja: a „tré" nem azonos a „hé"-vel, jóllehet szépen rímel rá. Jelenteni azonban nem zsarut vagy hekust jelent, hanem — *vacakot*. Egyszóval olyasmit, mint az idézett mondat fordítása.

●

Egyik irodalmi hetilapunkban bukkantam rá a Nyomda Ördöge nevű kollektív személy alábbi bravúrjára: „Az sem áll, hogy... Déry lemondott a *fickóról*, hogy benne a társadalmi és politikai háttér csak másodlagos jelentőségű."

Azt már megszokhattuk, hogy a cezúrát általában ceruzának szedik (utóvégre, ugyebár, annak *van* értelme); de ez az első eset, hogy egy *fikcióból* fickó lett.

Még ha fiktív is az ipse.

●

Egy labdarúgó-edzőről olvasom, hogy a munkát, melyet valamikor elkezdett, „*a fiatalon elhunyt*" X. Y. „*fejezte be*".

Általában nem kenyerem a fekete humor, de a fönti olvastán önkéntelenül is arra kell gondolnom, hogy ha egy csapat fölkészítését elhunyt edzőre bízzák, az illető, szegény, aligha mozdíthatja el az együttest a — hm — holtpontról...

●

„*Berni* mártás. — A *francia* konyha világszerte híressé vált mártása." Ezt egy új magyar szakácsrecept-sorozatban olvashatjuk, s méltán csodálkozunk: hogyan került Bern, Svájc fővárosa egyszeriben Franciaországba?

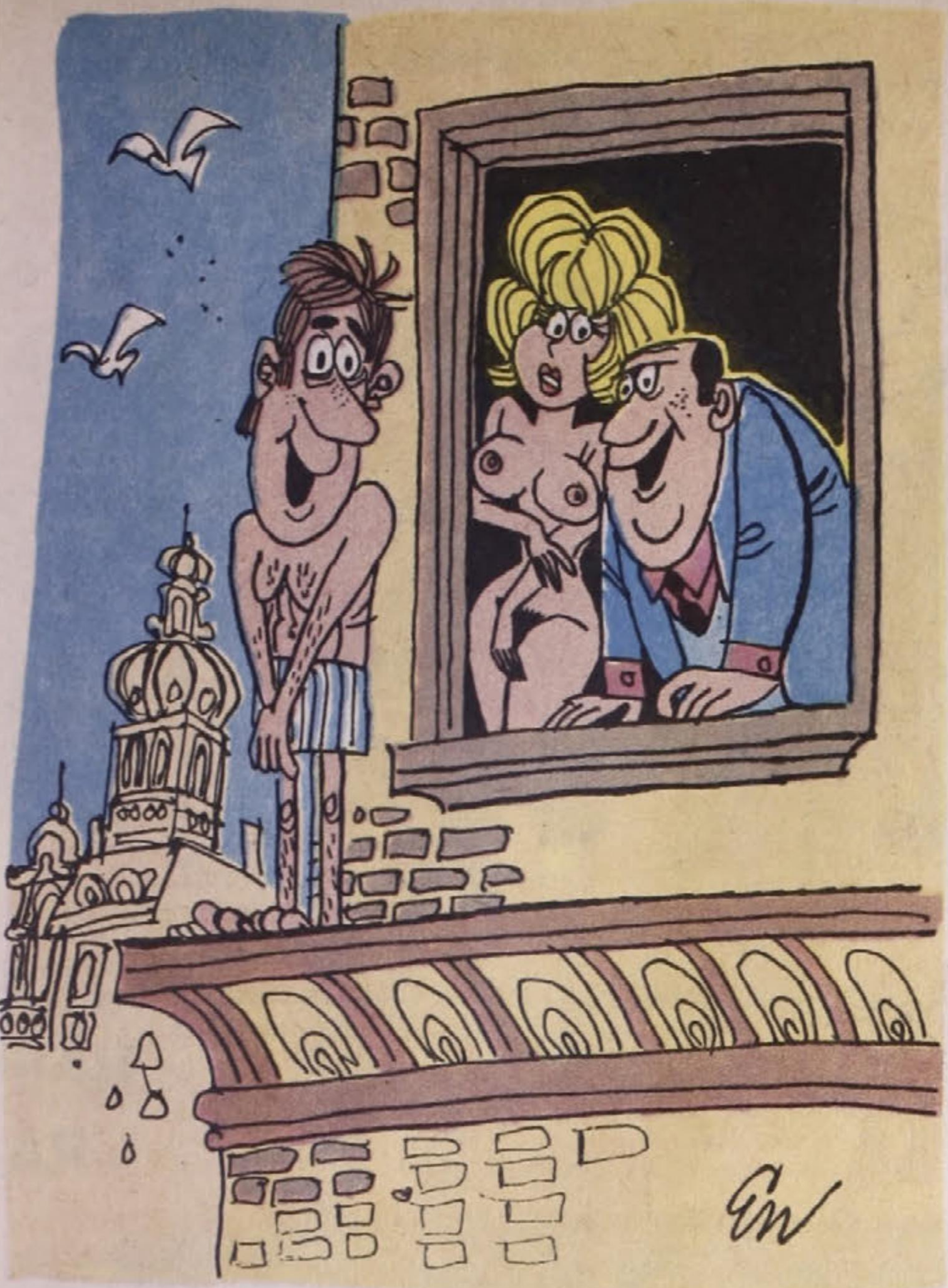
A válasz egyszerű: nem került. Tudniillik az állítólagos „berni" mártás nem berni, hanem *béarni*. Béarn pedig nem főváros, nem is Svájcban van: francia tájegység az Atlanti-Pireneusokban, azaz Franciaországnak a Svájccal éppen ellentétes, délnyugati csücskében.

●

Tréfás rajz egy amerikai böködőmasinát, úgynevezett flippert ábrázol. A gép neve a rajzon: „*Sex Apeal.*" Így, egy pé-vel.

Az amerikaiak ennél jobban ismerik az angol helyesírást. Következésképpen azt is tudják, hogy a *sex appeal*-hez... izé... egyetlen puszta pé még nem elegendő.

Timár György

– Örülök, hogy az IKV személyesen ellenőrzi a párkányok rossz állapotát!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— *A mi házasságunkban még egyetlen rossz szó nem esett!*
— *Ó, boldog ember!*
— *Remélem, a második hét is ugyanilyen harmóniában telik!*

LÁTHATÁSI NAP

– Az ott a fiad!

Javítják a Balaton vízminőségét

BORT ÖNTENEK BELE

A GONOSZ SZÁZÉVES

Gonosz, velejéig romlott százéves embert köszöntöttek az úttörők a főváros egyik, közelebbről meg nem nevezett kerületében. Az ünnepélyes megemlékezésen az idős nyugdíjas, Matuzsálem Lajos, meghatott szavakkal mondott köszönetet a székére helyezett rajzszögekért, s azért a szerető gondoskodásért, ahogyan a már említett úttörők több ízben is lelökték őt a villamosról és más tömegközlekedési járművekről. A megható összejövetel az idős ember visszaemlékezéseivel ért véget.

— Még ma is emlékszem, mintha csak holnap lett volna — kezdte Matuzsálem bácsi, miközben borsot tört az úttörők orra alá — olyan kis gyermek voltam, hogy szabad szemmel is csak mikroszkóp segítségével voltam látható.

Az úttörők borstól könnybe lábadt szemmel figyelték a mesélőt.

— Legkedvesebb időtöltésem a mozi volt. Még ma is meghatódom, ha belegondolok, micsoda dolgokat csináltam én akkoriban. Egyszer, emlékszem, három teljes órán át zörögtem egy akkoriban újnak számító magyar film vetítésén, csak hogy nézőtársaim kedvét szegjem. Szerencsére, ma már nem kell ilyen trükkökhöz folyamodnom, megy el a kedvük azoknak maguktól is.

Az idős ember hálás mosollyal nyugtázta saját történetét, miközben több úttörő elaludt, sőt, olyan is akadt közöttük, aki csak úgy tett.

— A legjobban persze, gondolhatjátok gyerekek, a színházban éreztem magam. Már a mi időnkben is volt iskolai ünnepély, s nem volt nagyobb öröm számomra, mint amikor a kor nagy bonvivánja, Botláb Gáspár bebotorkált a színpadra a *Beszorult a haspókom a padlószőnyeg alá* című darab második felvonásának egy kezdeti stádiumában. Botláb, szerepe szerint ezt mondja az alélt grófnőnek, akit egyébként takarékossági megfontolásokból egy nagyméretű lábnyom helyettesített a színpadon: *Grófnő, tudja, ki vagyok én?*

S ekkor jöttem én a földszint tizenhatodik sorából:

Igen, tudom: maga teljesen ki van!

Az úttörők hálásan ráncolták homlokukat. Az öreg nem beszélt nagyon hangosan, így a legtöbben viszonylag nyugodtan tudtak szunyókálni az ünnepség alatt.

— Azt mesélje el, amikor letegezett egy szirti sast! — szólalt meg az az úttörő, aki álmatlanságban szenvedett. — Vagy amikor lelökött egy rigót a fáról.

— Az már régen volt — mondta Matuzsálem bácsi és összefutott a szájában a nyál, amikor felidéződtek benne a régi szép idők. — Ültünk a fán, ha nem tevedek, diófa volt, amikor egyszerre csak azon veszem észre magam, hogy mellém telepedik egy rigó. Nosza, mondom magamnak, Lajos, itt tenned kell valamit, különben még azt mondják rád, hogy pipogya fráter vagy. Hát valahogy így történt, hogy lelöktem a rigót, az oktalan állat talán még ma sem tudja, miért.

A megható házi ünnepség itt valamit veszített a fényéből. Matuzsálem Lajos, akiről sok rosszat el lehetett mondani, láthatólag nem tudta teljes mértékben lekötni az úttörőket, leggonoszabb csínytevései is legföljebb ha gyermekded ötleteknek tűntek a szemükben. Néhány úttörő pajtás felriadt álmából, s látván, hogy az ünnepelt még mindig beszél, rosszkedvűen legyintett, s tovább aludt.

— Gyerekek, eszembe jutott valami — kapaszkodott Matuzsálem bácsi a mentőövbe. — Egyszer, igaz, még legénykoromban, nem köszöntem vissza a házmesternek! Na?

— Ne bomolj, öreg! — szólalt meg az egyik kispajtás, az amelyiknek hátul nem volt szeme. — Hol vannak ma már házmesterek?

— Vagy itt egy másik eset — mondta az ünnepelt. — Már régen nyugdíjas voltam, amikor még mindig egyetértettem az áremelésekkel!

Ekkor hirtelen hatalmas reccsenésre riadtak az alvó úttörők, de megnyugodva vették tudomásul, hogy csak a plafon szakadt le.

— Menjünk innen! — mondta az őrsvezető rosszkedvűen. — Ez az öreg itt csak hamukál összevissza, s közben még annyi pénze sincs, hogy egy rendes plafont csináltasson a feje fölé!

Föld S Péter

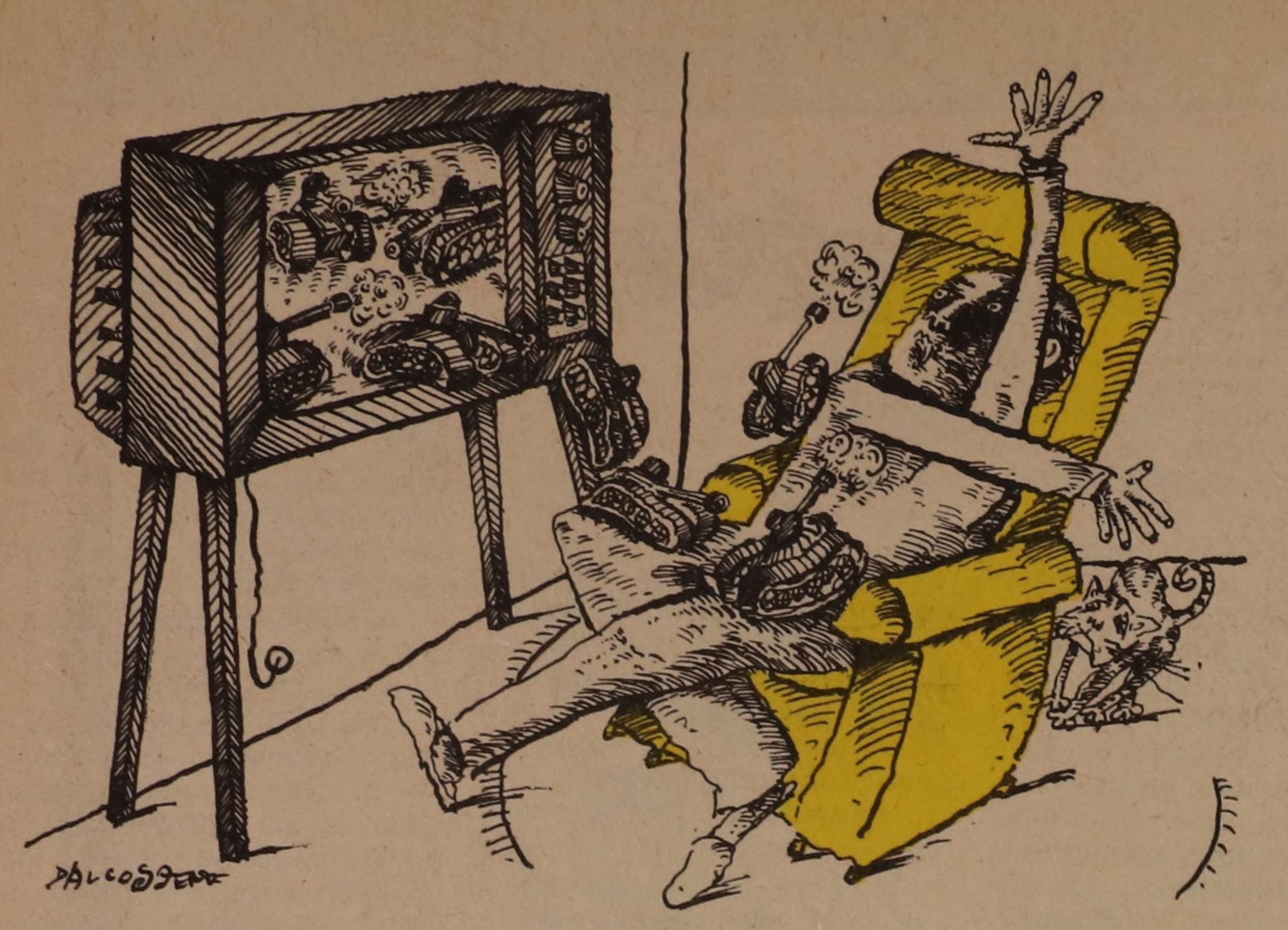
HONFOGLALÁS

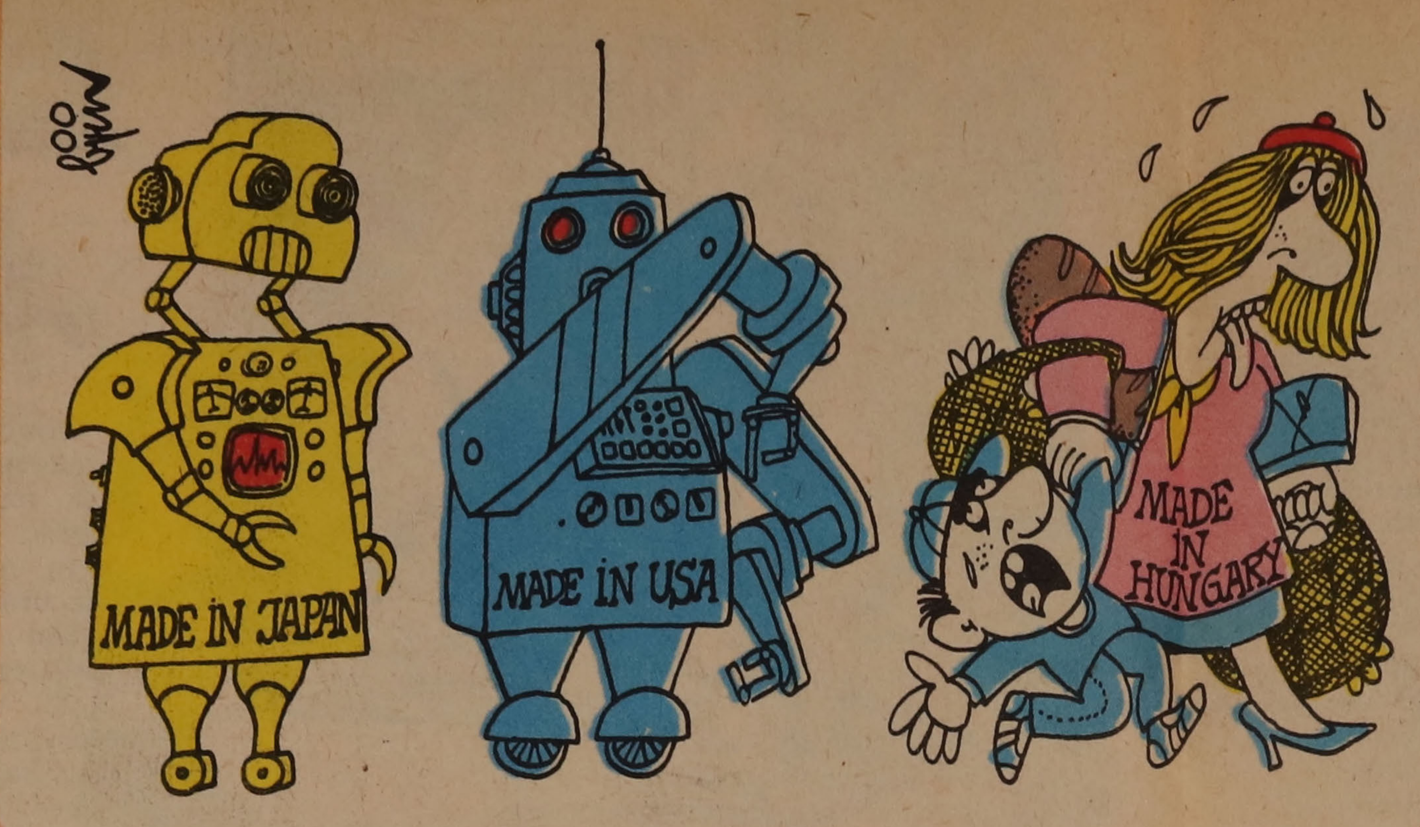
– A Iosámon azt jósolta, hogy a lakáshiány miatt lesznek itt problémáink . . .

Ma és most... TIZENHÁROM RAJZ

A TÉVÉ A LAKÁSBA HOZZA A VILÁGOT

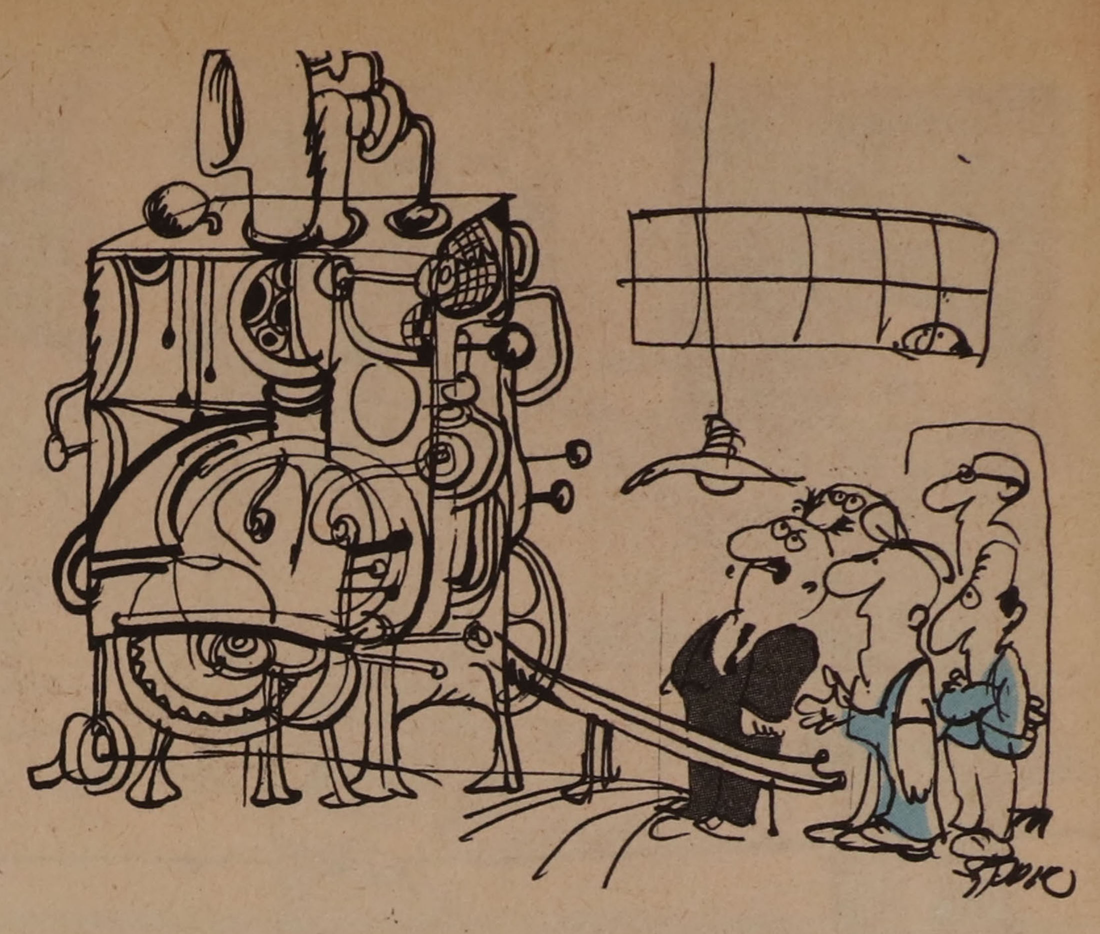
VILÁGMÉRETŰ ROBOTIZÁCIÓ

A BOLDOGSÁG KÖNNYEI

– Tíz év albérlet után végre a sajátban, csak azt felejtettük el, hogy ez nem bútorozott!

– A használati utasításra már nem telt a valutakeretből

– Legalább ezt ne bontsák le, a maguk unokái idejárhatnának nosztalgiázni!

– Nem tudjátok, hol van a nagymama szakácskönyve, amiben azok a nagyon olcsó receptek vannak?!

PROGNÓZIS

– Apád sem mindjárt itt kezdte, előbb végezd csak el szépen az egyetemet!

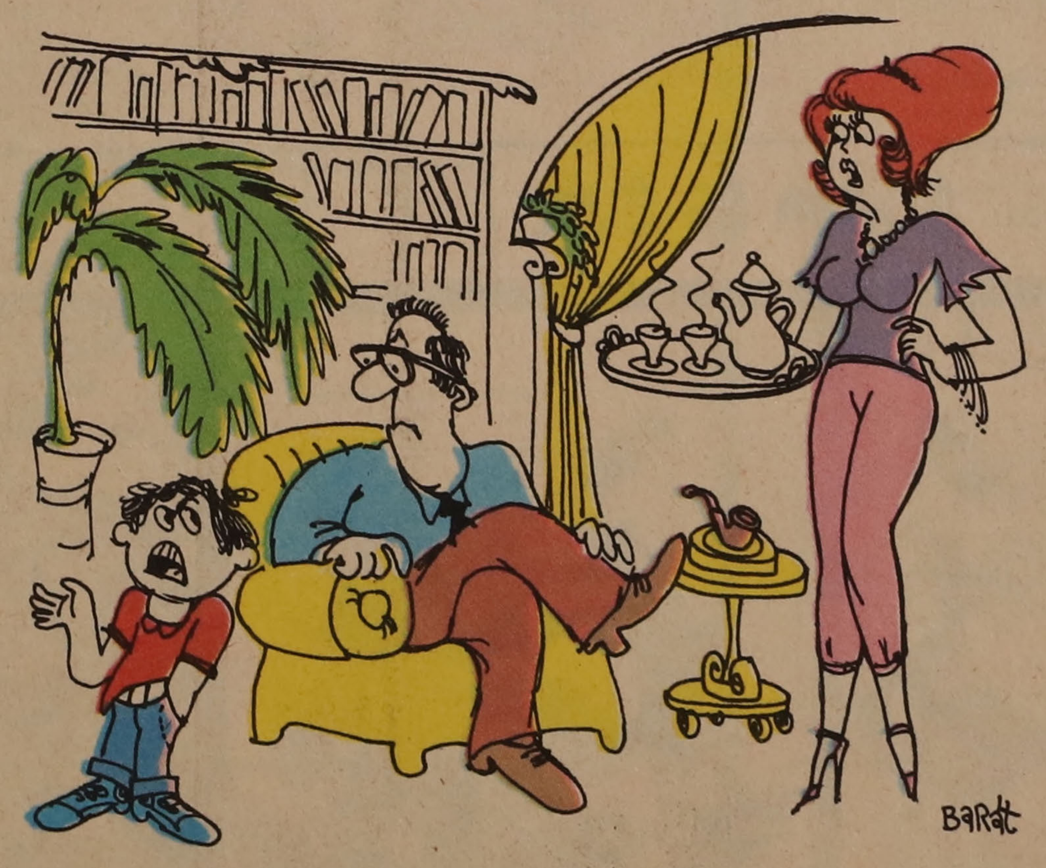
– Mit rémüldöztök? Nem Xyladekor!

A NAGY DOBÁS

ESŐS HÉTVÉGE

– Minden gyerek hátrányos helyzetű az osztályban, csak az én szüleim butikosok!

– Kemény egy telünk volt, szomszéd asszony, látom, magának se tartott ki a tüzelője...

Lapunk három munkatársa: **Brenner György, Dallos Jenő** és **Sajdik Ferenc** karikatúráiból rendezett kiállítást Helsinkiben a Magyar Intézet. A nagysikerű rendezvényt három héten át tekinthették meg az érdeklődök.

KÖVETKEZŐ SZÁMUNKBAN:

REJTŐ-FEJTŐ REJTVÉNY

A LUDAS MATYI ÉS AZ ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT közös rejtvénypályázata

Nyolcvan évvel ezelőtt, 1905. március 29-én született Rejtő Jenő, a legendás P. Howard, megannyi humoros kalandregény írója. Ebből az alkalomból szerkesztőségünk úgy határozott, hogy Rejtő-fejtő rejtvénnyel állítunk emléket Piszkos Fred, Fülig Jimmy és sok más neves hős szülőatyja emlékének.

Miután naptárunkba pillantva beláttuk, hogy nemcsak ez az évforduló, de a húsvét is közeleg, úgy találtuk, hogy ez utóbbira is tekintettel leszünk. Igaz, húsvéti tojással nem szolgálhatunk, de egy kakukktojást azért még mi is tudunk kínálni olvasóink épülésére, okulására és nem utolsósorban szórakoztatására.

Rejtő-fejtő rejtvényünk majdnem annyira egyszerű, mint egy Fülig Jimmy által adományozott rendkívüli és meghatalmazott pofon. Következő számunkban öt rövid idézetet találnak olvasóink. Az öt közül négy egy-egy Rejtő regény néhány mondata. Az ötödiket — ezt előre eláruljuk — magunk ötlöttük ki; ez lesz tehát a kakukktojás.

S mielőtt a lényegről elfeledkeznénk: a helyes megfejtést beküldők között 10 darab, egyenként 500 forint értékű könyvcsomagot sorsolunk ki.

TRIBÜN

Brook Steppe, a Detroit Piston játékosa mondta egy fedettpályás mérkőzés után:

— Olyan hideg volt a Sportcsarnokban, hogy mire egy-egy magas labda visszaérkezett, hó volt a tetején.

***

Kareem Abdul-Jabbar, a kosárlabda 218 centis csillaga interjút adott a tévében. Két ex-kosaras faggatta. A 215 centis Bill Russell és a 216-os Rick Barry. Kareem Abdul-Jabbar reflexiója:

— Jól esett végre a kamerák előtt is normális emberekkel beszélgetni.

***

Rod Humenuiket, a Kansas City edzőjét megkérték, hogy hasonlítsa össze a bajnokság három nagy építőjátékosát.

— Értelmetlen kérdés — mondta a mester. — Ez ugyanolyan, mintha arra buzdítanának, hogy válasszak a tavalyi, az idei és a jövő évi szépségkirálynő között. Természetes, hogy mind a hármat választanám.

***

Arra számítanak, hogy Jack Kemp, New York-i képviselő elindul az 1988-as elnökválasztáson. Fiát, Jeff Kempet, a Rams játékosát megkérdezték: mit szól ahhoz, hogy abban az esetben a fennálló rendeletek alapján egy detektív majd őt is mindenhová elkíséri?

— Akkor a legegyszerűbb az lesz — mondta Jeff —, ha a tagot beállítják mellém balösszekötőnek.

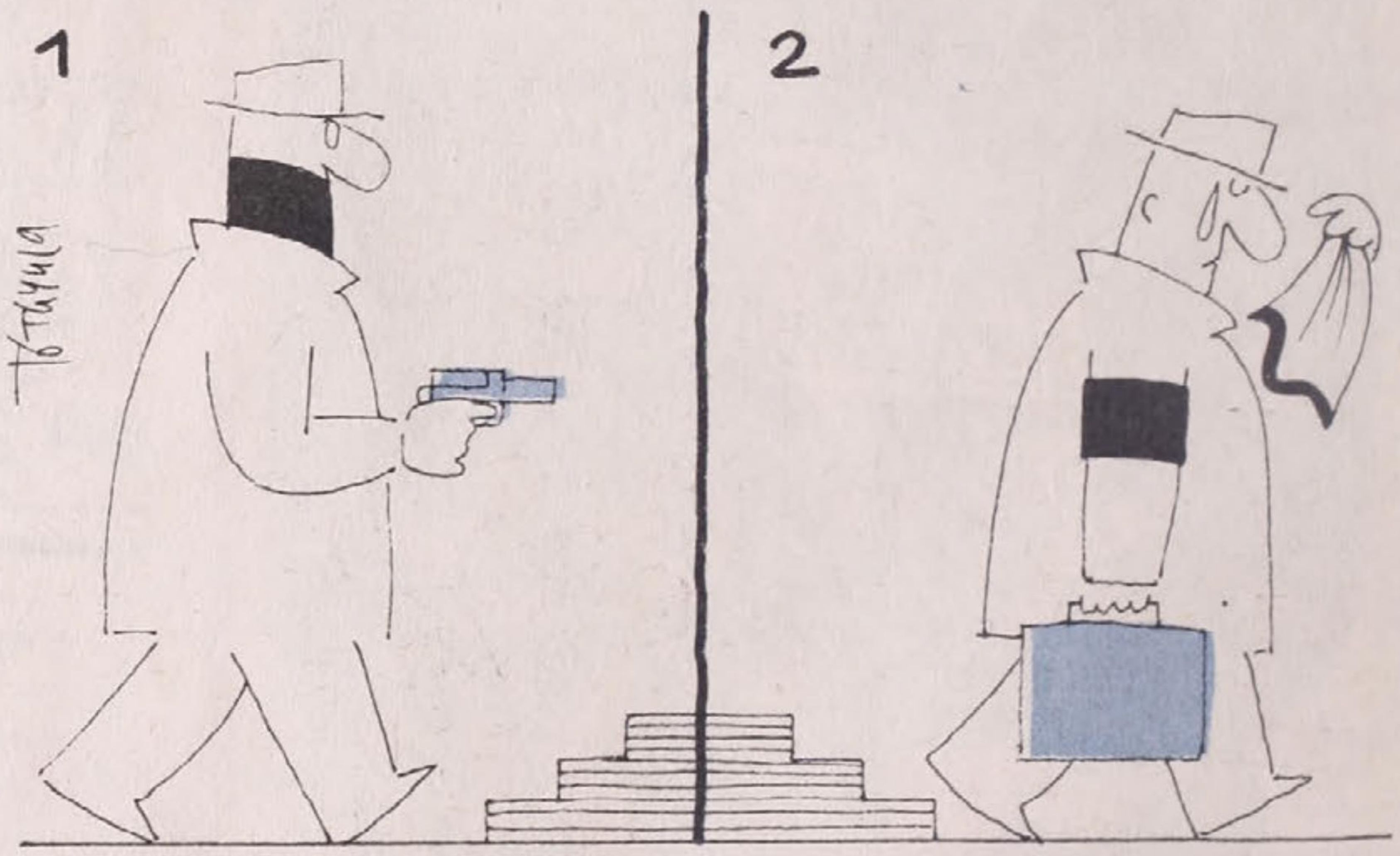
***

Jan Sternerud, a Vikings csapatának veteránja most ünnepelte 41. születésnapját. Megkérdezték: nem érzi-e magát egy kicsit már mégiscsak idősnek a profi rögbihez?

— Már hogyan érezném? — válaszolt Jan. — Tudják mit kérdezett a születésnapomon az anyám? Hogy mi leszek, ha nagy leszek?!

(p. p.)

ÉRZELMES BANKRABLÓ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az egérlyuk előtt lesben áll a macska, és utánozza a kutyaugatást.

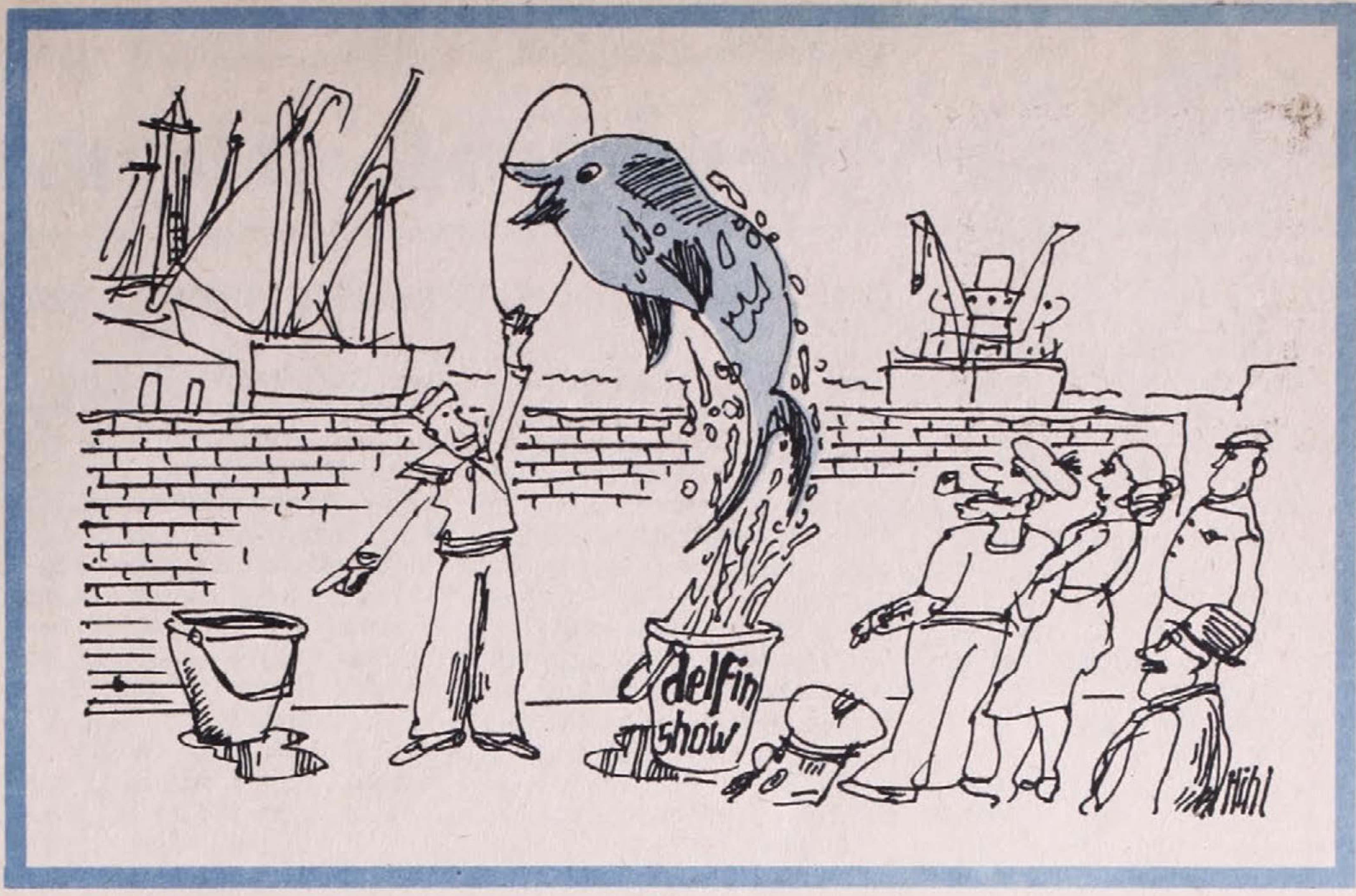
— Ahol a kutya van, ott macska nem lehet — gondolja az egér, és szépen kisétál az egérlyukból.

— Milyen jó legalább egy idegen nyelvet tudni! — állapítja meg a macska.

DALLOS: **ÁDÁM ÉS ÉVA**

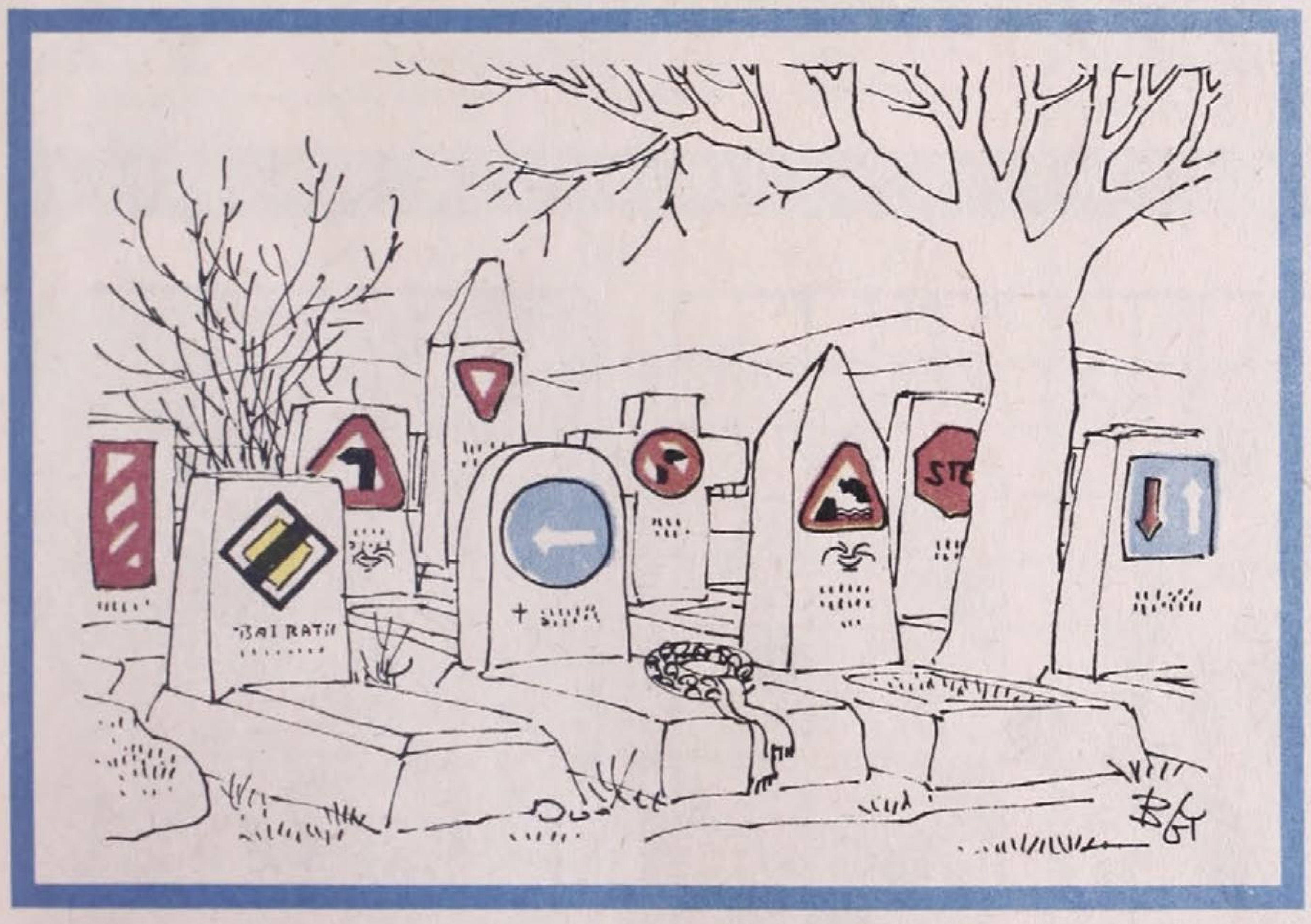

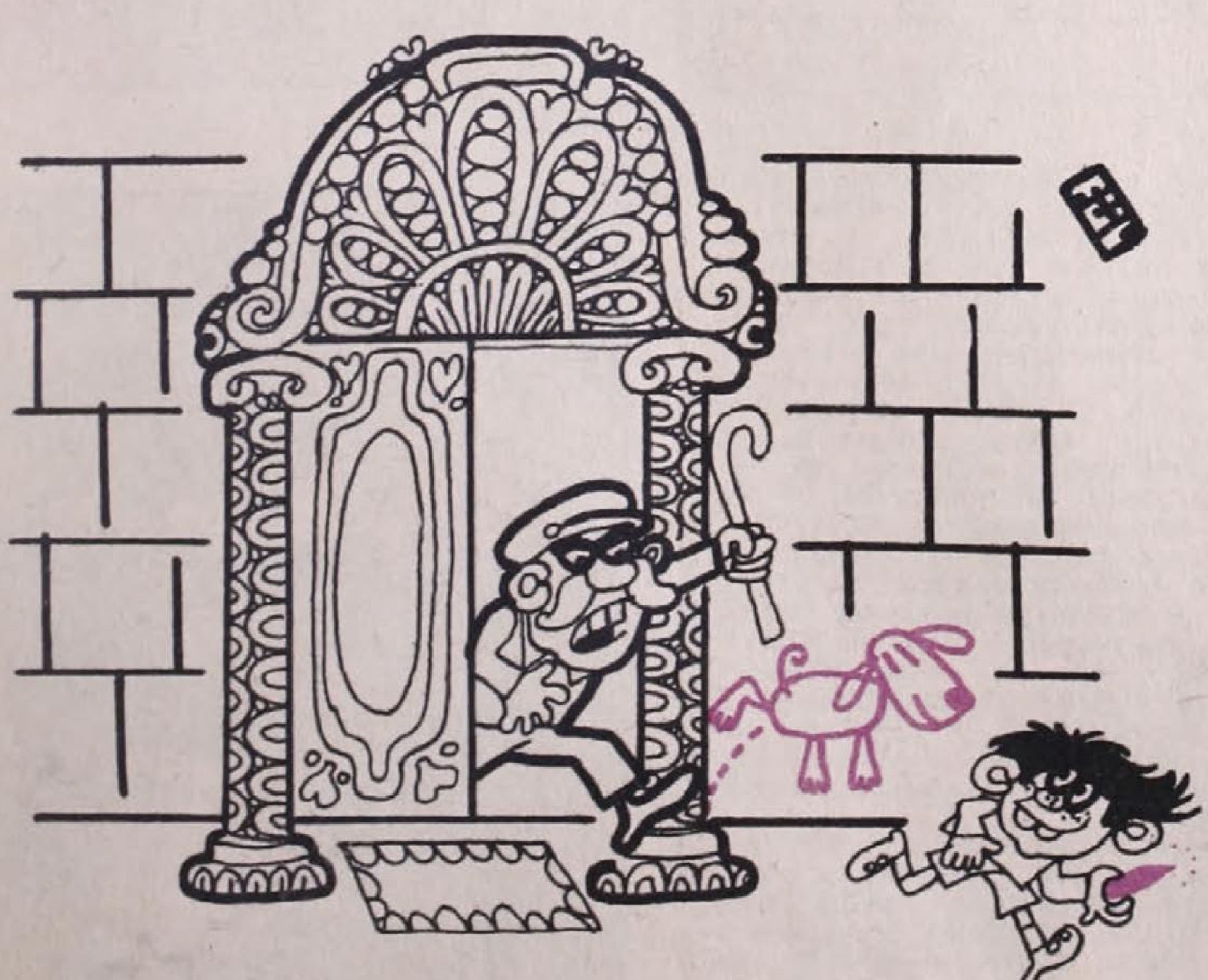

AZ UTCA MŰVÉSZETE

BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS, BRENNER, VÁRNAI, FÜLÖP, LEHOCZKI

FIÚ A TABLETTÁVAL + KAKASKA AZ ARANYKAPUBAN +

„Gyerünk, anyukám...!”

DR. VERES PÁL — KIVÉTELESEN ISMÉT A SZEXRŐL

— *Ilyen még nem volt! — kajánkodik egy ismerősöm. — Szexológiai konferencia! Nagy dolog! Az én jelszavam: „Nem beszélni, csinálni!”*

— Igenis nagy dolog! — veszi föl a kesztyűt dr. Veres Pál orvos-újságíró. — Beszélni kell a szexről, hogy jól, emberi módon csinálhassuk.

— *Hézagos a szerelmi tudományunk?*

— Döbbenetes tudatlanságról árulkodnak a levelek. Mostanáig több mint húszezret kaptam — névvel, címmel! És ugye senki sem fordul fogorvoshoz azzal, hogy doktor úr, semmi baja a fogamnak! A fiatalok igénylik a segítséget. Családban, iskolában, rendelőben.

— *Sok felnőttnek ez nincs ínyére...*

— Csodálkozik? Adja át anya a lányának, amit ő sem tud? Hogy a korai magömlés nem hajnali fél négykor történik? Az orvos? Ő többnyire így kérdez: „Ügye rendben van a nemi élete?” Maga mit válaszolna erre? A medikusoknak a normális szexualitást nem oktatják. Egy tankönyv egyenesen azt mondja, hogy az a szeretkezés, amely nem az utódnemzést szolgálja, természetellenes! A pszichológusjelöltek sem hallhatnak sokat a témáról. A leendő tanárok pedig azt kapják, amit az orvosok és a pszichológusok együttvéve... Aztán szíveskedjenek ezt továbbadni! Az illetékes pedagógiai szervnél a tárgykör egyszemélyi felelőse pedig annyi más feladattal birkózik, hogy a szexualitással úgymond csak nyugdíjba vonulása után tud majd foglalkozni.

— *A házasság előtti tanácsadás?*

— Nemes szándék, okos ötlet, rossz kivitelezésben. Nálunk ekkor oktatják a nőket a fogamzásgátlás technikájára. Angliában 8—9 éves korban... Mondja meg: mire megy a jótanáccsal, aki már, teszem azt, háromhónapos terhes? Megtörtént nemrég: a lány helyett a legény vette be a tablettát. Aztán csodálkozott, hogy mégis apának érzi magát... Házasság előtti vizsga! Ez kéne! Megkérdezni a jelölteket, vajon ismerik-e választottjuk vezetéknevét, elviselik-e, ha horkol, és így tovább.

— *Kibontakozás?*

— Hallatlanul fontos a családi életre nevelés, ennek az igazi tartalmát, formáját kellene végre megtalálni. Nagy szükség volna egy szexualitással kapcsolatos újságra is — a Ludas Matyi mégsem teljesen alkalmas erre a szerepre. Ez az új lap foglalkozna az ismerkedéssel, a párválasztással, szólna a családtervezésről és szexológiai kérdésekről is.

— *Mi kell a jó szexuális kapcsolathoz?*

— Tudás, háromszor. Méltó, hozzánk illő partner. Nyugodt, teljes ellazulásra alkalmas körülmények. Nem szabad kapkodni:

„Gyerünk anyukám, mert jön a krimi a tévében!” És régen rossz, ha egy boldog sikolyt vissza kell fojtani, nehogy a szomszédasszony átrohanjon: „Rózsika, valami baj van?” Tudom, sokaknak nincs lakása. Épp ezért álszent dolog, hogy csak egész napra adnak ki szállodai szobákat.

— *Igaz-e, hogy levonulóban a szexhullám?*

— Ezt rendszerint összekeverik a pornóhullámmal, ami nyugaton már csöndesedni látszik. A pornó a szexuális vágyak fölkeltésére alapozott üzlet. Ám, hogy mi számít ebbe a kategóriába, az helytől és időtől függ. Az idei naptárak például néhány éve még pornóportékának számítottak volna nálunk. Ma együtt kaphatók a rágógumival és a rajzszöggel, s az ember kettőt ásít, mire egyet megvenne.

— *Sokak szerint Ön hatásvadász, szemérmetlen...*

— Sőt, tudománytalan! Egyik vidéki városunk főorvosa ilyen címen akarta letiltani az előadásomat. Egyébiránt szemérmetlen a nyilvános nemi élet. Én a legnagyobb szemérmet hirdetem: két ember harmónikus, szép kapcsolatát, amelyben mindkét fél örömét leli. Szabadszájúság? Nézze, szót kell értenem a hallgatóimmal. Valahogy megmondani nekik, hogy a köldöke után nem mindjárt a térde következik az embernek. Beszélhetnék persze aranykapuról meg kakaskáról. Nevetséges!

— *Ön szexológus?*

— Nem. Népművelő vagyok, orvosi képesítéssel.

Münz András

AZ OLVASÓ OLDALA

FEJET HAJTOK

A GAMESZ minden alkalmat megragad egy-egy ésszerű újítás bevezetésére. Legutóbb megreformálták azon rendeletet, mely szerint minden pedagógus, munkába lépésének napjától kereken hároménvenként jogosult a 400 forintos köpenyvásárlási utalványra. Újsütetű határozatuk értelmében mostantól ebbe nem számít bele az az idő, amit betegállományban tölt. Így, ha az oktalan okító ezen ciklusban mondjuk négy hetet betegeskedik, akkor a harmadik év elmúltával még az átnyavalyáskodott napoknak megfelelő időt is ki kell várnia, s csak ezután illeti meg a munkaruha utalvány.

Mily bölcs, időszerű intézkedés, hiszen ezzel akár tízezreket is meg lehet spórolni, miközben csak az adminisztrációt kell a duplájára növelni. Huszáros kardvágással húzták át azoknak a tanároknak a számítását, akik az előző intézkedést kijátszották, s a három év leteltével — melyből több napot bizonnyal henyén betegállományban töltöttek — nem szégyellték ki az utalvány teljes értékét, és e becstelenül szerzett köpenyben vonultak el lángossütőnek.

Pedagógus lévén, fejet hajtok a mindenhatóság akarata előtt, és ezentúl becsülettel levonom jogosultságomból azon napokat, melyeket fondorlatos módon nem köpenyben töltöttem. Közben pedig áhítattal várom a percet, amikor a nyári tábor ellenőrzésére kiküldött adminisztrátor — a 35 fokos kánikulában — megjelenik körünkben a szolgálati könyökvédőjével ellátott munkaöltönyében, és öntudatosan viseli azt, még akkor is, midőn heveny hőgutával beszállítják a mentőállomásra. Ne gondolják, hogy ez csak üres képzelgés, hiszen a hivatalnoknak kiutalt ruhakoptatási pénzt nem érinti a körültekintő rendelkezés.

Terényi Péter

Budapest, XIV., Örs vezér tér 2. 1148

A MOSÓGÉP MÁSIK OLDALA

Lapjuk február 20-i számában írottakkal nem értek egyet, mert én is vásároltam egy energiatakarékos Energomat mosógépet, és a mi masinánk folyamatosan teljesíti a tervezője által előírt programokat.

Bár minden forgalomba hozott áru ilyen minőségű lenne! Ezt azért írom, mert itt Budapesten január 7-én a Skála Szövetkezeti Nagyáruházban vettünk egy SLPM 17896 tip. jelű hanglemezt, melynek a „B" oldalán a tű ugrott és a hang kihagyott. A KERMI a beküldött hanglemezt megvizsgálta, s kiderült, hogy azon gyártási hibából származó benyomások láthatók. Az áruház a lemezt kicserélte, de a cseredarab ugyanolyan rossz, mint az előző volt.

Király István

Budapest XVI., Muzsika u. 53. 1162

AZ IDŐ PÉNZ

Eddig úgy tudtam, hogy a posta száz százalékkal emelte a díjszabásait, és nem tudtam arról, hogy százötven százalékos az áremelés. Egy kis csomagot adtam fel, két kis mappát. Eddigi szokásaimnak megfelelően egy nylontasakba tettem, majd átkötöttem és megcímeztem. Az egész csomag kevesebb volt, mint másfél kiló, ezért megdöbbenve vettem tudomásul, hogy 30 forintba kerül a feladás. Ez nagyon soknak tetszett, mivel semmilyen különösebb szolgáltatást nem kértem, de feltűnt, hogy valamit ráragasztanak. Kiderült: az új díjszabás (20 Ft) helyett, mivel a csomag nem szabványos, további 50 százalékot számítanak fel.

Kérdezem: hogyan induljunk el szabványos dobozt keresni? Mi éri meg, doboz után szaladgálni, vagy százötven százalékot fizetni?

Rakáts Edit

Münnich tér 3.
8200
Veszprém

Sajnos...

B. S. Ludányhalászi — Közzétesszük nőnapi viccét, hátva valaki már nem ismeri... „Emőke: Jenő, nem volt szép tőled, hogy nem hoztál virágot Nőnapra! Jenő: De hiszen te állandóan azt hajtogatod, hogy nem is nő vagy, hanem valóságos robot!"

D. L. Várpalota — Talán nem hat dicsekvésként, ha olvasóinknak eláruljuk, hogy lapunk érdekes jubileumhoz érkezett: nemrégiben kaptuk kézhez a 250. D. L. kéziratot. Írásának legjobb poénjáról „megjön az eszem a hathúszas gyorssal" az a véleményünk, hogy úgy látszik, nemcsak a vonatok késnek.

Egy régi olvasónk, Szeged — Három gépelt oldalon ecseteli szemüvegvásárlásának kálváriáját. Bár írása nem irodalmi ihletésű, arra kérjük: legközelebb ne névtelenül igyekezzék az utókorra hagyni gondolatait.

Sz. I. Budapest — Férfi és nő című írásáról két dolog jut az eszünkbe. 1 Önnek mindenről az jut az eszébe. 2. Önnek erről a témáról — legalábbis ezúttal — semmi eredeti nem jutott az eszébe.

T. Gy. Debrecen. — „Küldjek még?" kérdi írásának végén. Igen, de jobbakat és bélyeget is tegyen rá!

TÜCSÖK és BOGÁR

mondják, nem vagyunk normálisak. A zöld felhő hirtelen leesett abba a magasságba, ahol a repülőgép ment. Föl-le mozgott vízszintesen, látszott jobbról is, balról is, aztán megint le és fel, végül megállapodott

Trükkös egy zöld felhő lehetett!
(Az Ország-Világban észlelte Sztanity Béla)

Az NB I váromanyosa ellen jól védekeztek a postások, a védekezésük azonban gyatra volt, ezért szenvedtek vereséget.

Kíváncsi vagyok, mivel védekeztek a gyatrán jó védekezés vádja ellen.
(A Dél-magyarországban lelte Lakó János, szegedi olvasónk)

Lapkiadó Vállalat Közönségszolgálata
1+6 nyeremény—pályázó
1906 Budapest, Lenin krt. 9—11.
Beküldési határidő:
1785. március 7.

Nosztalgiák... nosztalgiák...
(A Sportfogadás c. lapban fedezte fel Baudentiszti Ferenc, győri olvasónk)

hamis vád, és a hamis tanúzásra felhívás bűntettéért újabb 2 év 6 hónap szabadságra ítélte és 3 évre eltiltotta a közügyek gyakorlásá-

Nem az a kimondott sinylődés!
(A Zalai Hírlapból ollózta Kovács Tibor, bucsutai olvasónk)

21.20: Sylvie Vartan Lajos Vegasban
22.00: Tv-híradó 3.

Lajos Vegas? Ez ugye ott van mindjárt Samu Francisco mellett?
(A Dél-magyarországban bukkant rá Tóth Adrienn, szegedi olvasónk)

bútorok egy részére. Balassagyarmaton a Rákóczi út egyik lakásában ételmaradékot felejtettek a sütőben, amely begyulladt és átvándorolt a függönyökre, a konyhaszekrényre. A fenti tűzesetekhez a tűzoltókat nem riasz-

A függönyremászó ételmaradék rémes históriája. Ilyesmitől mászik a falra az olvasó!
(Beküldte Ország Attila, salgótarjáni olvasónk)

● **27 évesen,** teljes szívemmel várlak! Boldog leszek, ha meglátlak! Prózában: lakás, kocsi, nyaraló van! Mindehhez csupán a szerelem hiányzik! Minden levélre válaszolok. „Merre tartasz? [illegible] jeligére a szerkesztőségbe.

Ez egy olyan apróhirdetés, hogy még aki elolvassa, az sem tudja fiú-e, vagy lány?
(Az Expressz újságból merítette H. E.)

a tsz vezetése, a tagság tehet. A hatszoros kiváló szövetkezet, 1978—80 között zsinórban ötször érdemelte ki a megtisztelő címet. Ám az időjárás a következő elisme-

Két év alatt ötször... nem is olyan rossz!
(A Békés megyei Népújságból nyírta Pénzes Imre, okányi olvasónk)

SOS!

A levelemből közölt részlet után névtelen irományok tömegét kapom. Sajnos a részletből nem derül ki, hogy nem a tévéműsor ellen, hanem annak minősége miatt ragadtam tollat. Kérem, közöljék ezt, mivel sokan azt hiszik, hogy meg fogom szüntetni az adást, és ez ellen lemészárlásommal kívánnak védekezni.

Csobánczy Jenő

Budapest II., Rómer F. u. 26.
1024

ÉRTHETŐ

című rejtvényünk megfejtése:

— Az én apám fogorvos, de a háromhetes öcsémnek nincs egyetlen foga sem.

200—200 forintot nyert:

Majkút László Karancslapujtő, József A. u. 22., 3182

Bocskor Irén Magosliget, Fő út 49., 4953
Naszvadi Sándor Budapest, Damjanich u. 8—10., 1071

A nyereményeket postán küldjük el.

– Na, végre megvan, amit kerestem!

MAI HEINE

Két vadász beszélget élményeiről.
— Nincs ravaszabb állat a rókánál!
— Nagyon igaz! Egyszer követtem egy róka nyomát, és amikor végre sikerült leterítenem, egy kutya hevert előttem!

LUDAS FÓRUM BOLDVÁN ÉS EDELÉNYBEN

Haladó hagyományt igyekszünk ápolni azzal, hogy lapunk munkatársai időről időre találkoznak egy-egy közösség tagjaival. Ezúttal **március 20-án, 17 órakor Boldva, 19 órakor pedig az Edelényi Művelődési Központ** ad otthont a közönségtalálkozónak.

A Ludas Fórumokon szerkesztőségünk képviseletében **Mikes György, Radványi Barna** és **Föld S. Péter** válaszol az érdeklődők kérdéseire.

Hobo a klubban

Hajtókról, vadakról, vadászokról, vadászatokról, no meg természetesen a rock zenéről beszélgethetnek az érdeklődők **március 26-án,** kedden délután **fél hatkor Földes Lászlóval,** a Hobo Blues Band vezetőjével.

A Gábor Andor Klub és a Négy Évszak által közösen szervezett találkozó színhelye a **Gutenberg Művelődési Otthon** (Budapest VIII., Kölcsey u. 2.). Házigazda: **Föld S. Péter.**

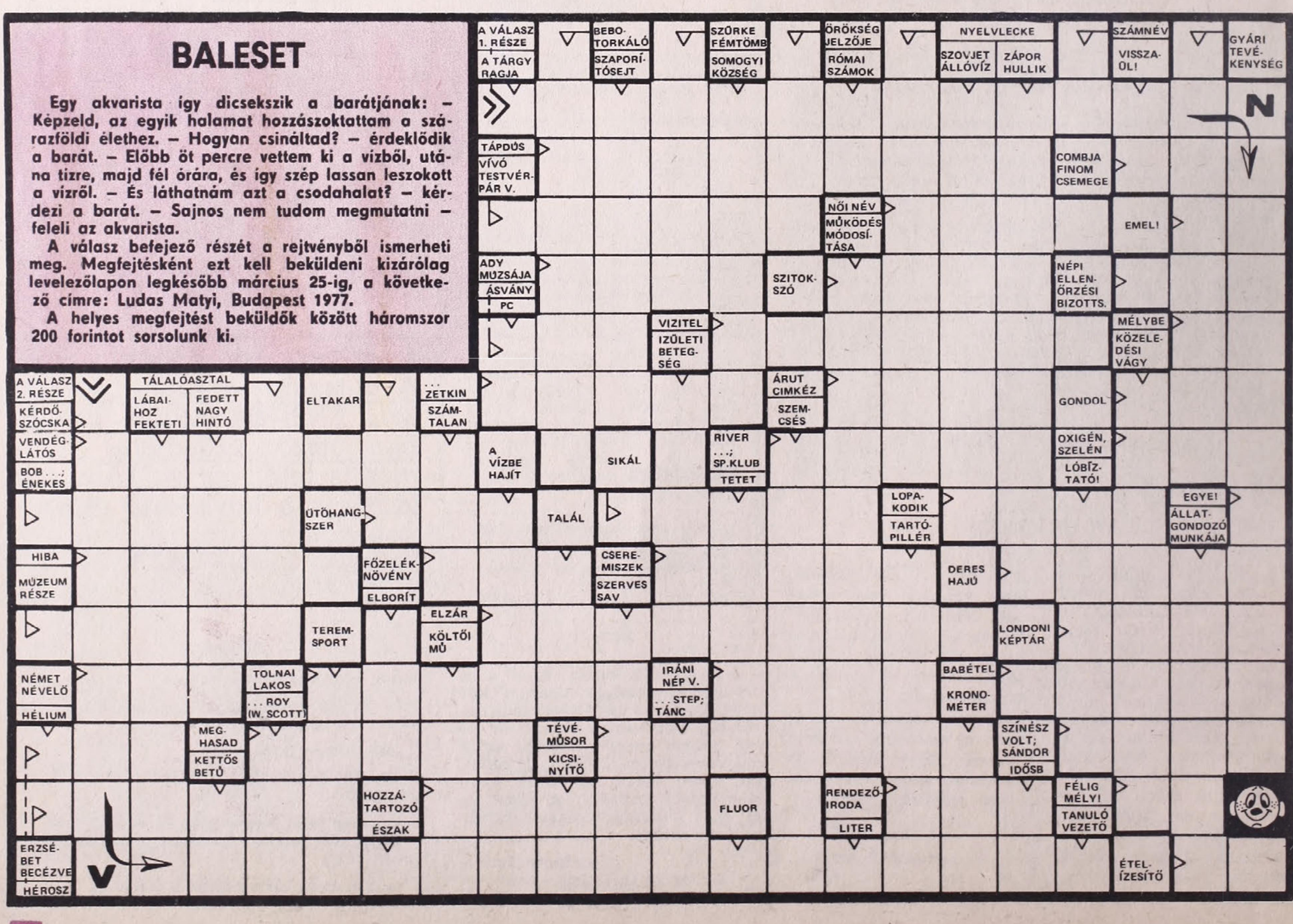
Jegyek 30 forintos árban a helyszínen és elővételben is kaphatók a Gábor Andor klubban (Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.).

BALESET

Egy akvarista így dicsekszik a barátjának: – Képzeld, az egyik halamat hozzászoktattam a szárazföldi élethez. – Hogyan csináltad? – érdeklődik a barát. – Előbb öt percre vettem ki a vízből, utána tizre, majd fél órára, és így szép lassan leszokott a vízről. – És láthatnám azt a csodahalat? – kérdezi a barát. – Sajnos nem tudom megmutatni – feleli az akvarista.

A válasz befejező részét a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 25-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

HUMOR IMPORT

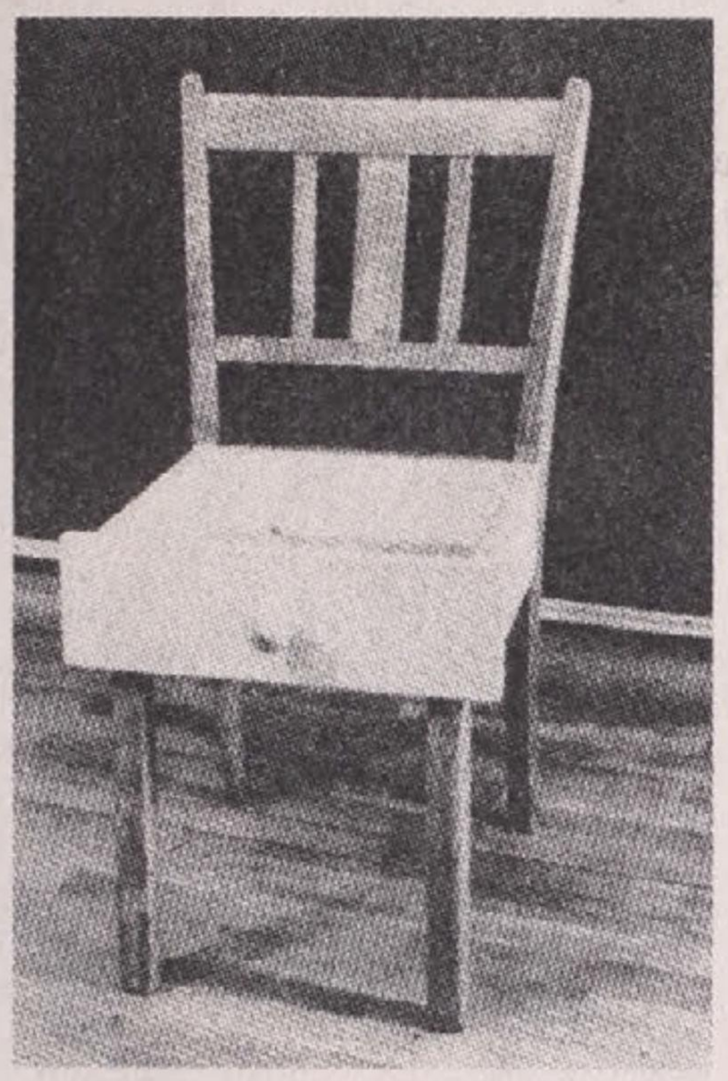
SZÉKEK

Tárgykarikatúrák egy lipcsei kiállításról

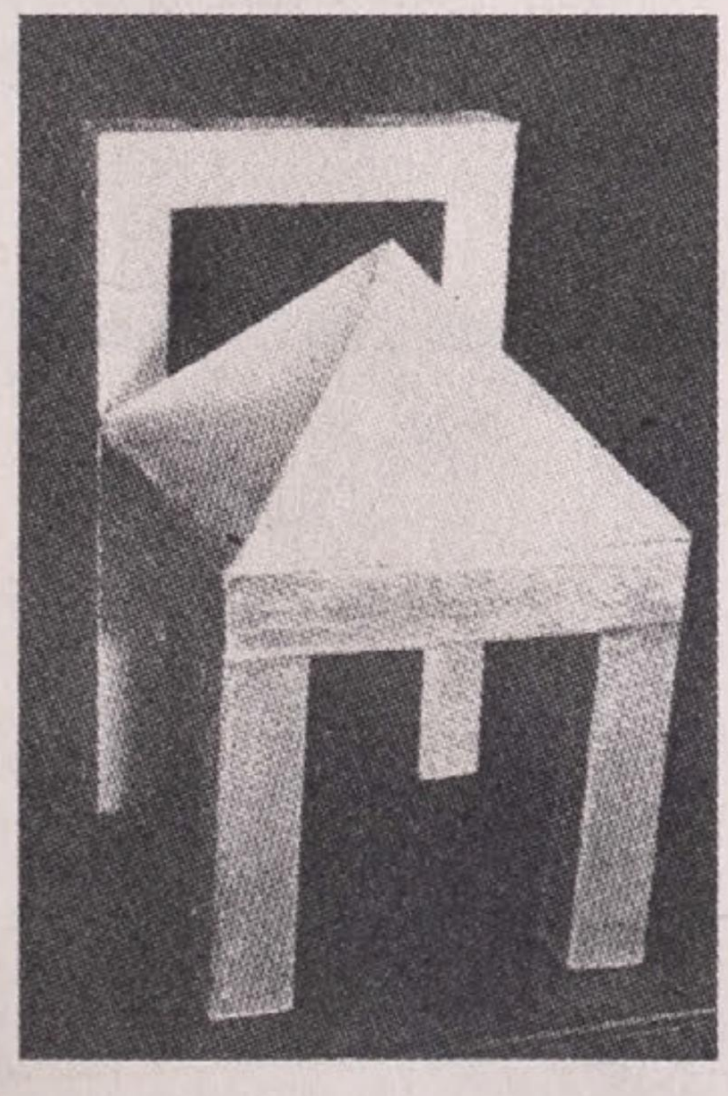

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

85.2308/20-12

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—8611

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

A KÖNYVFUTÁR ELVISZI A KÖNYVET AZ ÖN OTTHONÁBA

... pld. Ambrus Zoltán: SZÍNHÁZ
Szépirodalmi — 50 Ft

... pld. Bárány Tamás: KÉT REGÉNY
Város esti fényben
— Velünk kezdődik minden
Szépirodalmi — 43 Ft

... pld. Csathó Kálmán: TE CSAK PIPÁLJ, LADÁNYI
— FÖLDIEKKEL JÁTSZÓ ÉGI TÜNEMÉNY
— MOST KÉL A NAP
Szépirodalmi — 98 Ft

... pld. Cseres Tibor: JÁTÉKOSOK ÉS SZERETŐK
Szépirodalmi — 50 Ft

... pld. Csurka István: SZÍNLEÍRÁS
Magvető — 40 Ft

... pld. Esterházy Péter: TERMELÉSI REGÉNY
(Kisssregény) Magvető — 42 Ft

... pld. Fehér Klára: BÚCSÚ A TENGERTŐL
Szépirodalmi — 32 Ft

... pld. Galgóczi Erzsébet: VIDRAVAS
Szépirodalmi — 70 Ft

... pld. Gáll István: ÉJSZAKAI CSENGETÉS
Szépirodalmi — 59 Ft

... pld. Gobbi Hilda: KÖZBEN
Szépirodalmi — 95 Ft

... pld. Gyurkó László: CSALÁDI REGÉNY
Magvető — 34 Ft

... pld. Hernádi Gyula: KIÁLTÁS ÉS KIÁLTÁS
Magvető — 28 Ft

... pld. Jankovich Ferenc: VILÁGVERŐ MÁTYÁS KIRÁLY
1—3. kötet
Szépirodalmi — 118 Ft

... pld. Jókai Anna: TARTOZIK ÉS KÖVETEL
Szépirodalmi — 48 Ft

... pld. Örkény István: EGYPERCES NOVELLÁK
Szépirodalmi — 73 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán, utánvéttel szállítunk, a portóköltséget felszámítjuk. Részletfizetésnél — 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi — törlesztési lehetőséget adunk, az 5%-os kezelési költséget és a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezésük sorrendjében teljesítjük.

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT KÖNYVFUTÁR KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
Budapest, Postafiók: 502. 1397

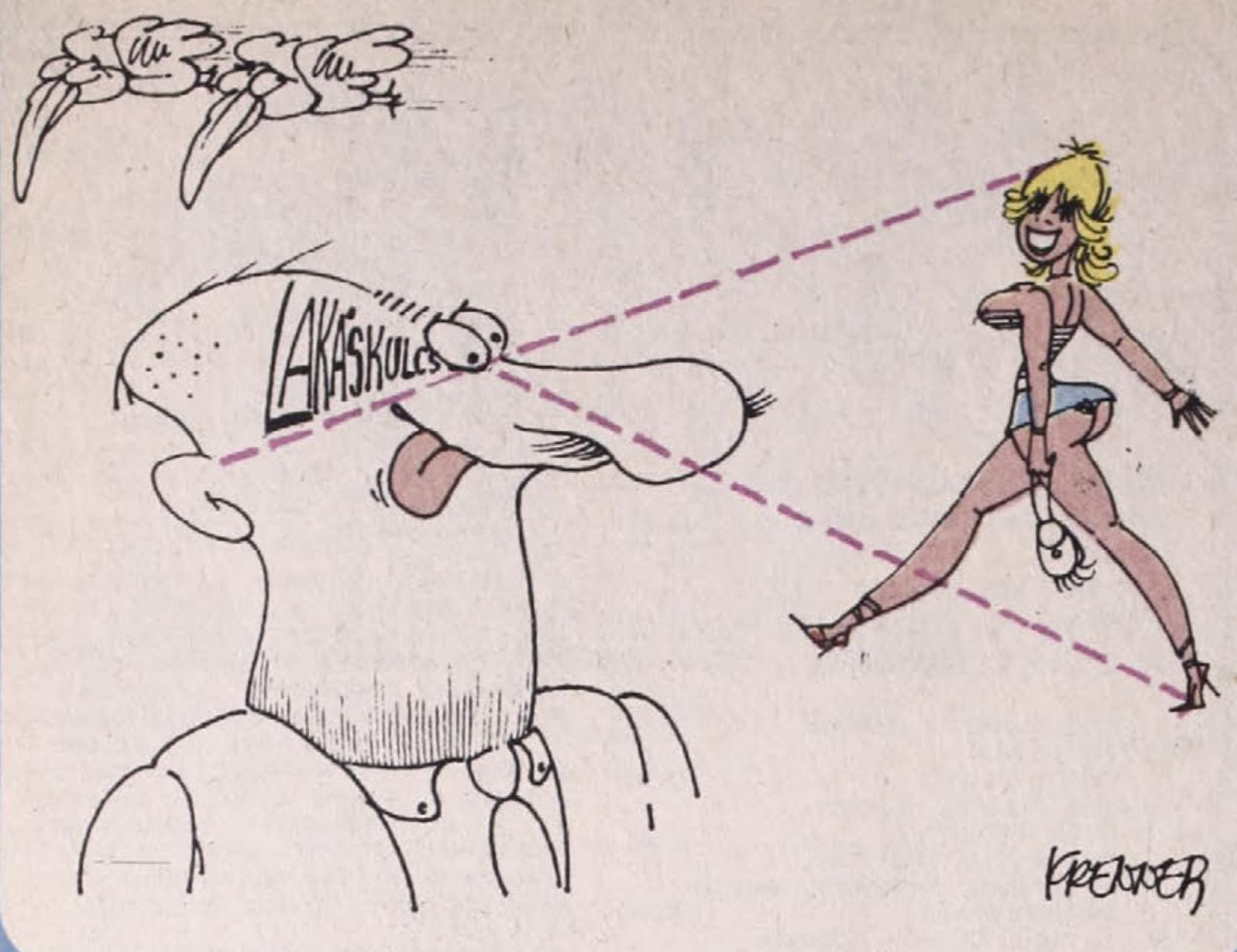
A megrendelő neve: ....
....
Pontos címe (irányítószámmal): ...
....
Munkahelye: ....
....
Részletfizetésnél:
Anyja neve: ....
Születési helye: ....
....
Személyi száma: ....

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

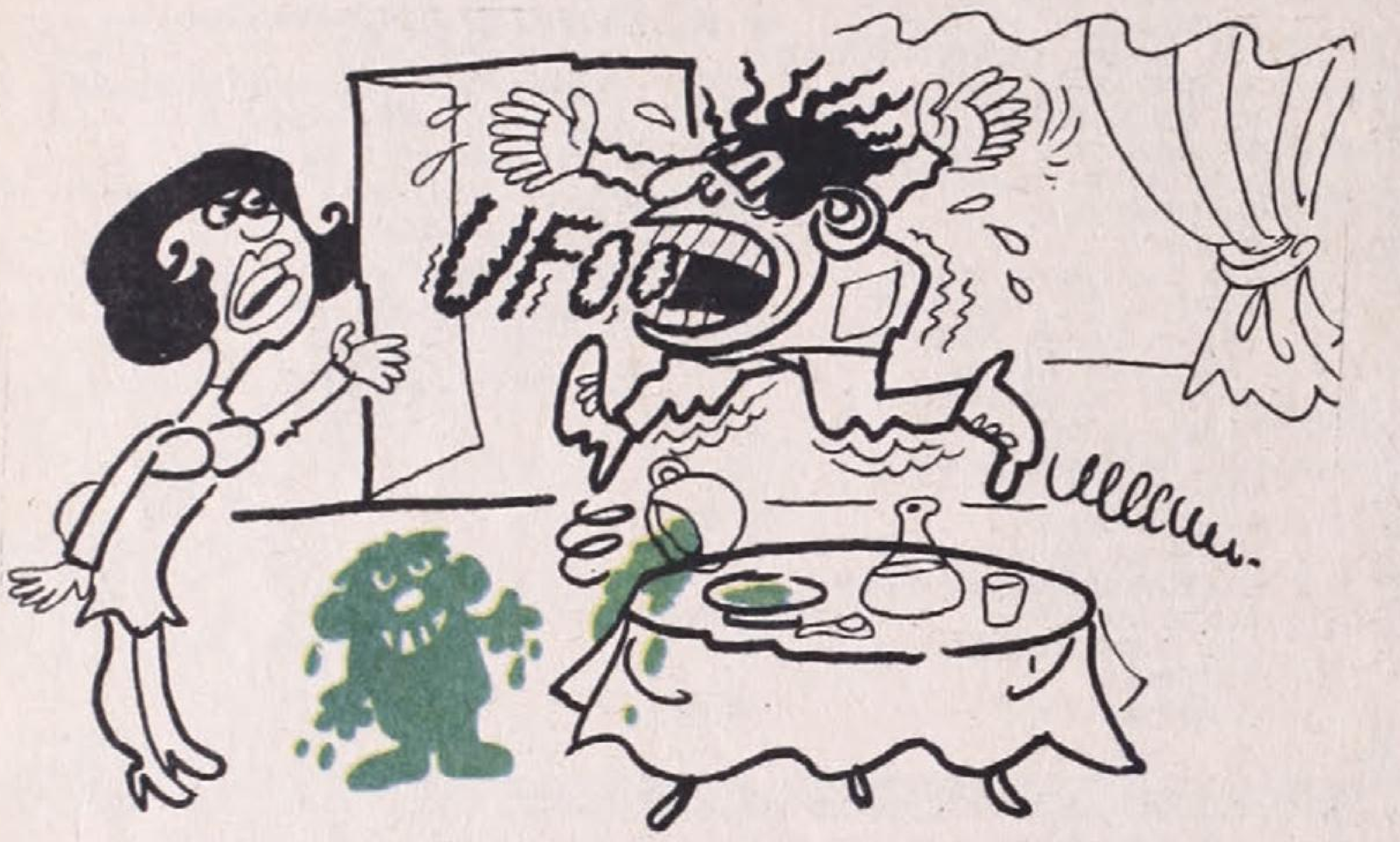

KERÉKPÁR MÁRKABOLT
KERAVILL
BUDAPEST VIII., JÓZSEF krt. 41.

TAVASZI LÁTÓSZÖG

HISZTÉRIA

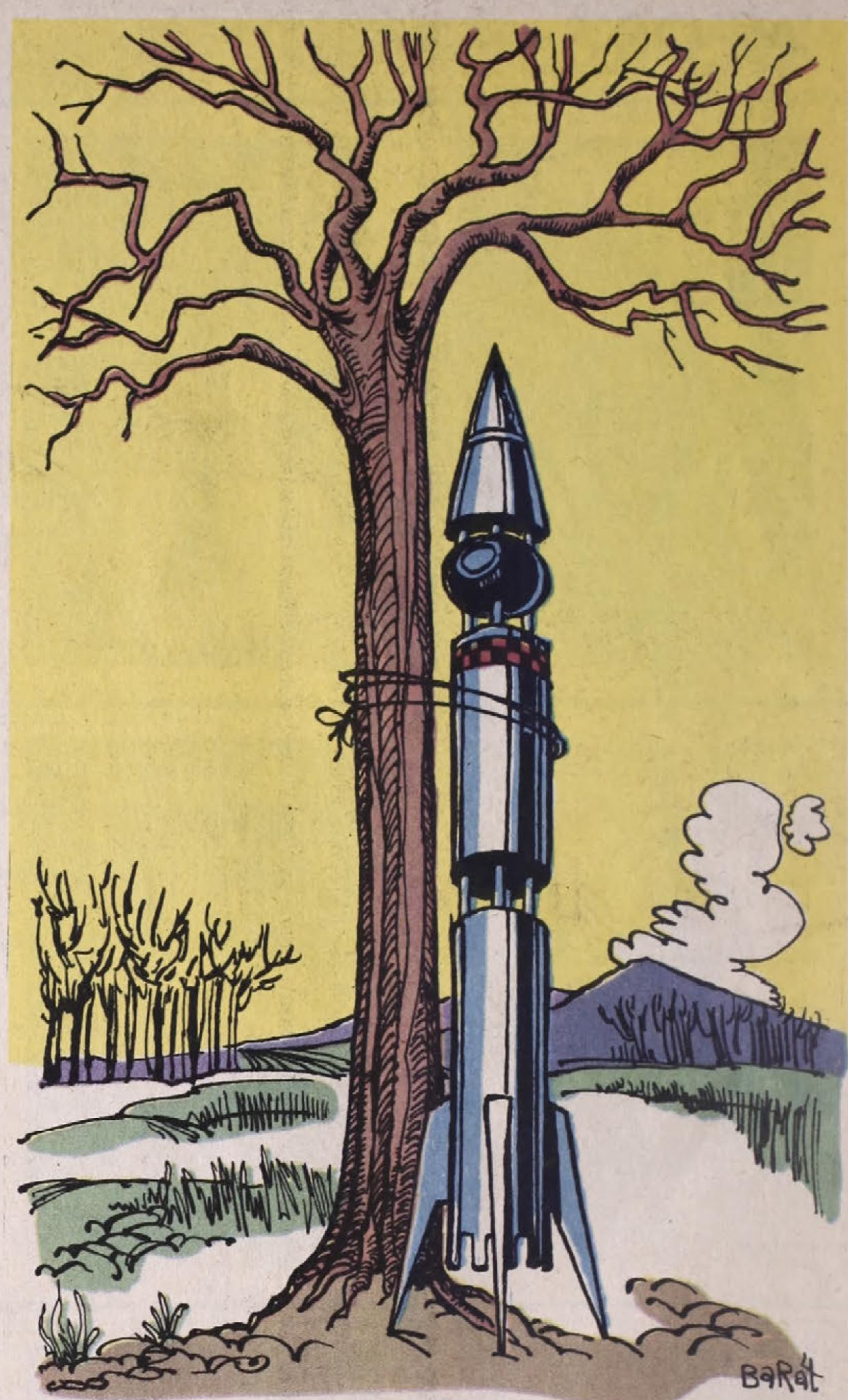

– Mit őrjöngsz? Csak a Pistikére ömlött rá a spenót!

– Engem nem zavar, ha felöltözve ilyen férfias, ha levetkőzve nőies...

BÉKÉS CÉLOKRA

TŰRÉSI TESZT

– Kortársi zenét játszunk nekik!